

Kriminalistické a forenzní expertízy

Bc. Ondřej Vlach

Diplomová práce
2018

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky
akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Ondřej Vlach**
Osobní číslo: **A16786**
Studijní program: **N3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Kriminalistické a forenzní expertízy**
Téma anglicky: **Criminalistics and Forensic Expertise**

Zásady pro vypracování:

1. Popište podmínky a výkon práce jmenovaného znalce.
2. Analyzujte expertní činnosti v kriminalistické praxi.
3. Popište průběh znaleckého zkoumání a podání znaleckého posudku.
4. Zhodnoťte etapy hodnocení a využití znaleckého posudku.
5. Rozvedte systémové pojetí znaleckého posudku.

Rozsah diplomové práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. KONRÁD, Z., : Kriminalistická expertiza , PA Praha 1993 206s. ISBN 978-80-7537-80-2.
2. MUSIL, J.: Některé otázky znaleckého dokazování v trestním řízení , UK Praha 1994 ISBN 978-80-3269-80-5.
3. MUSIL, J.: Hodnocení znaleckého posudku v trestním řízení , VEDA Bratislava ISBN 978-80-4736-80-2.
4. ČÍRTKOVÁ,L.;PORADA, V.:. Paměťové stopy:aktuální teorie,výzkumy a forezní aplikace. PA Praha ČR 2005.
5. HESS,L.,STRAUS,J. : K významu paměťové stopy. Kriminalistika PA Praha ČR , 2003.
6. RAK,R.,PORADA, V., Vlastnosti digitálních stop a jejich vliv na kriinalistické s forezní šetření, PA Praha ČR 2005.
7. CHMELÍK, Jan. Místo činu a znalecké dokazování. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. Psyché (Grada). ISBN 80-868-9842-3.
8. PORADA, Viktor. Kriminalistická metodika vyšetřování. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 978-807-3800-420.
9. MATOUŠKOVÁ, Ingrid. Aplikovaná forenzní psychologie. Praha: Grada, 2013. Psyché (Grada). ISBN 978-802-4745-800.

Vedoucí diplomové práce:

JUDr. Vladislav Štefka

Ústav bezpečnostního inženýrství

Datum zadání diplomové práce:

8. prosince 2017

Termín odevzdání diplomové práce:

28. května 2018

Ve Zlíně dne 8. prosince 2017

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
děkan

doc. RNDr. Vojtěch Křesálek, CSc.
ředitel ústavu

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne 22.5.2018

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Cílem této práce je seznámení s problematikou znalecké činnosti a metodám vyšetřování na místě činu. Úvodem popíši teorii kriminalistiky a postup ohledání místa činu. Dále se píše, jak se stát znalcem a požadavky na vypracování posudku.

Praktická část se zaměřuje na postup ohledání místa trestného činu. Úkoly SBS pracovníků do příjezdu policie, zajištění stop, vyslechnutí svědka a důkladné ohledání místa činu a následné vyfocení a zadokumentování kriminalistických stop. Pro úspěšné vyřešení případu byl do případu přibrán znalec.

Klíčová slova: kriminalistika, znalecká činnost, místo činu, znalecký posudek, stopa

ABSTRACT

The aim of this work is to apprise you with the issue of expert activity and methods of investigation the crime scene. At start I will describe the theory of criminology and the procedure of investigating the crime scene. Next, I will describe how to become an certified expert and requirements for making an expert evidence.

Practical part focused on the proces of examining the crime scene. Tasks of SBS staff to arrive police, tracing stops, hearing and witness and thorouhly investigating the crime scene, nad subsequently investigating and documenting the criminals. An certified expert was assigned to the case for the succesful resolution of the case.

Keywords: criminalistict, expert activity, crime scene, expert evidence, footprint

Poděkování, motto a čestné prohlášení, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická, nahraná do IS/STAG jsou totožné ve znění:

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 KRIMINALISTIKA	10
1.1 PŘEDMĚT KRIMINALISTICKÉ VĚDY	10
1.2 OBECNĚ O ZNALECKÉ ČINNOSTI	10
1.2.1 Podmínky ke jmenování znalce	11
1.2.2 Výkon znalecké činnosti	12
1.2.3 Ustanovení znalce k podání posudku	12
1.3 TEORIE MÍSTA ČINU	14
1.3.1 Relace místa činu a místo trestného činu	15
1.4 KRIMINALISTICKÁ STOPA	18
2 KRIMINALISTICKÁ PRAXE	20
2.1 FORMY KRIMINALISTICKÉ PRAXE	20
2.1.1 Expertizní činnost.....	20
2.1.2 Konzultativní činnost	20
2.1.3 Kriminalisticky technickou činnost.....	21
2.2 POJEM, OBSAH A DRUHY EXPERTÍZY	21
2.3 STADIA KRIMINALISTICKÉ EXPERTIZY	22
2.3.1 Přípravné stadium.....	22
2.3.2 Stadium provádění samotného analyticko-syntetické stadium znaleckého zkoumání	23
2.3.3 Stadium vyhotovení znaleckého posudku	24
2.3.4 Stadium hodnocení a využití znaleckého posudku	26
2.4 TEORIE OHLEDÁNÍ	27
2.4.1 Pojem, podstata a význam ohledání	28
2.4.2 Druhy ohledání	29
2.4.3 Negativní okolnosti	32
3 KRITIKA STAVU PRÁVNÍ ÚPRAVY A ZNALECKÉ PRAXE	34
3.1 SELHÁNÍ ODPOVĚDNOSTI STÁTU ZA ORGANIZACI A KONTROLU ZNALECKÉ SLUŽBY.....	34
3.2 ZNALECKÁ ČINNOST ÚSTAVŮ	35
3.3 HODNOCENÍ ZNALECKÉHO POSUDKU.....	36
3.3.1 Chyby v posudku.....	38
4 SYSTÉMOVÉ POJETÍ ZNALECKÉHO POSUDKU	40
4.1 SOUDNÍ INŽENÝRSTVÍ.....	43
II PRAKTICKÁ ČÁST	45
5 POSTUP MODELOVÉ SITUACE	46

5.1	MODELOVÁ SITUACE TRESTNÉHO ČINU	46
5.2	POPIS OBJEKTU	46
5.3	ÚKONY SBS SLUŽBY	49
5.3.1	Činnost SBS na místě trestného činu	49
5.4	ÚKONY POLICIE	52
5.4.1	Náčrt místa činu	53
5.4.2	Protokol o ohledání místa činu.....	55
5.5	FOTODOKUMENTACE MÍSTA ČINU.....	58
5.6	FOTODOKUMENTACE KRIMINALISTICKÝCH STOP.....	64
5.7	FOTODOKUMENTACE ODCIZENÝCH PŘEDMĚTŮ	68
5.8	USNESENÍ O PŘIJETÍ ZNALCE.....	70
5.9	VYHODNOCENÍ MODELOVÉ SITUACE	72
6	TECHNICKÁ PODPORA NA MÍSTĚ ČINU.....	74
6.1	KRIMINALISTICKÝ KUFŘÍK	74
	ZÁVĚR	77
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	78
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	81
	SEZNAM OBRÁZKŮ	82
	SEZNAM TABULEK.....	84
	SEZNAM PŘÍLOH.....	85

ÚVOD

V dnešní době je stále těžší odhalit neznámé pachatele malých zločinů, vloupání a přepadení. Pachatelé jsou opatrnější a důkladnější na místě činu. Na druhou stranu tato doba nabízí kriminalistickým expertům spousty metod, postupů a technického vybavení. Právě proto je práce kriminalistického technika nesmírně důležitá na místě trestného činu a hraje tak klíčovou roli v zajišťování stop v potřebném množství a kvalitě. Stopy z místa trestného činu jsou jedny z nejpodstatnějších činitelů, které vedou v šetření k úspěšnému vyřešení případu. Práce kriminalistických techniků, znalců v oboru, mě vždy fascinovala a rád bych se jednou účastnil vyšetřování trestného činu, kdy se postupně dostávají k vyřešení případu, a vyzkoušel si metody, postupy a práci s technikou v laboratořích. Proto jsem rád, že jsem si alespoň mohl vyzkoušet takový případ vyřešit.

V teoretické práci jsem popsal znaleckou činnost od jejího počátku, kdy jsem uvedl podmínky pro jmenování osoby do znalecké činnosti a jeho následné povinnosti. Byla zde i rozebrána teorie místa činu a jeho další aspekty. Také jsem více teoreticky rozebral kriminalistickou stopu. V další kapitole je to problematika kriminalistické praxe, kdy jsme se podívali na její jednotlivé kapitoly od konzultační části až po vytvoření znaleckého posudku a popsání jeho části pro vytvoření.

V praktické části si vytvořím cvičnou modelovou situaci, ve které se stane trestný čin krádeže vloupáním do objektu, který je připojen na dohledové a poplachové přijímací centrum zlínské soukromé bezpečnostní služby. Pachatel odcizí několik věcí a způsobí tak materiální škodu majiteli. Na místě svou nedbalostí zanechá několik stop, a tak začne vyšetřování a zkoumání nalezených stop.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 KRIMINALISTIKA

Kriminalistiku lze definovat jako samostatný vědní obor, který zkoumá a objasňuje zákonitosti vzniku, zániku, vyhledávání, zajišťování, zkoumání a využívání kriminalistických stop, jiných soudních důkazů a kriminalisticky významných skutečností a vypracovává podle potřeb trestního zákona a trestního řádu metody, postupy, prostředky a operace v zájmu úspěšného odhalování, vyšetřování a předcházení trestné činnosti.

Žádná věda, vědní disciplína, se nezabývá problematikou vzniku, shromažďování a využívání stop u soudních důkazů v procesu odhalování a předcházení trestné činnosti a nelze proto exaktně kriminalistiku zahrnout jako specializace do některé z nich. Kriminalistika není ani právní vědou ani ryze technickým oborem, ale je to samostatná vědní disciplína, která má své samostatné místo v systému věd. [3]

1.1 Předmět kriminalistické vědy

Kriminalistika jako vědecká disciplína však zkoumá specifické okruhy zákonitostí, které nejsou zkoumány žádnou jinou vědní disciplínou. Jedná se o dva následující okruhy zákonitostí objektivního světa, které jsou specifickým předmětem kriminalistické vědy:

- zákonitosti vzniku a zániku kriminalistických stop, jiných soudních důkazů a kriminalisticky relevantních informací;
- zákonitosti vyhledávání, zajišťování, zkoumání a využívání kriminalistických stop, jiných soudních důkazů a kriminalisticky relevantních informací v zájmu rychlého a úplného a objektivního odhalování, vyšetřování a prevence trestných činů. [1]

1.2 Obecně o znalecké činnosti

Celá problematika je nyní komplexně řešena zejména zákonem č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících (dále jen zákon) a prováděcí vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb. ve znění vyhlášek č. 11/1985 Sb., č. 184/1990 Sb. a č. 77/1993 Sb.

Jmenování znalců do funkce provádí ministr spravedlnosti nebo předseda krajského soudu podle místa bydliště znalce. Ministr jmenuje pracovníky ústředních orgánů, vysokých škol, vědeckých a výzkumných ústavů.

Ke jmenování znalců dochází na základě výběru mezi osobami, které splňují podmínky pro jmenování. Návrhy na jmenování mohou podat státní orgány, vědecké instituce, vysoké školy, dále organizace, ve kterých pracují osoby přicházející v úvahu. Znalcem může být jmenován i ten, kdo sám o jmenování požádá.

1.2.1 Podmínky ke jmenování znalce

Podmínky pro jmenování znalcem jsou uvedeny v § 4 zákona č. 36/1967 Sb.:

1. československé (nyní tedy české) státní občanství (tuto podmínku může v odůvodněných případech prominout ministr spravedlnosti),
2. potřebné znalosti a zkušenosti v oboru; přednost mají uchazeči, kteří absolvovali speciální výuku pro znaleckou činnost, pokud v oboru taková výuka je zřízena,
3. osobní vlastnosti takové, aby dávaly předpoklad řádného výkonu znalecké činnosti,
4. souhlas uchazeče se jmenováním.

Podmínky ke jmenování se ověřují dotazníkem, doklady o absolvování příslušné odborné výchovy, vyjádření příslušných zájmových svazů nebo obdobných organizací, vyjádření organizace, u níž je uchazeč v pracovním poměru.

Pro zjištění osobních vlastností se zejména pořizuje výpis z rejstříku trestů. Od ověřování kvalifikace je možno upustit u občanů, u nichž je zřejmá z jejich pracovního zařazení, dosažené funkce nebo vědecké hodnosti. Na žádost se ke splnění podmínek jmenování vyjadřují orgány a organizace, případně i sbory pro znalecké otázky, zřízené u krajských soudů a ministerstev; tyto sbory podle potřeby provádějí též pohovor s uchazečem, někdy i na základě předložených posudků, k jejichž vypracování jsou uchazeči vyzváni.

Splní-li uchazeči požadované podmínky a je-li v daném místě potřeba znalců, proběhne vlastní jmenování, a to složením znaleckého slibu a převzetí jmenovací listiny (tzv. dekretu). Současně se jmenovací listinou obdrží znalec potvrzení, opravňující k objednávce a převzetí znalecké pečeti.

Dále znalec obdrží znalecký deník, do něhož podle návodu zapisuje všechny znalecké posudky, o něž byl požádán, písemné i ústní. Znalci obdrží taktéž průkaz znalce, v němž je vyznačen rozsah znaleckého oprávnění.

1.2.2 Výkon znalecké činnosti

Výkon znalecké činnosti je zákonem a vyhláškou přesně upraven.

Samozřejmou povinností znalce je řádný výkon jeho činnosti, a to ve stanovené lhůtě. Dále je znalec povinen svoji činnosti vykonávat osobně. Znamená to, že by neměl část práce svěřit k provedení někomu dalšímu. Výjimkou jsou některé práce pomocné a přibrání konzultanta k posuzování zvláštních dílčích otázek; o možnost přibrání konzultanta je však třeba předem požádat státní orgán, který znalce pro podání posudku ustanovil. Do posudku znalec uvede důvody přibrání konzultanta, přičemž však znalec nese odpovědnost za celý posudek, včetně konzultované části.

Znalec je v řízení před státním orgánem podat posudek povinen, pokud není vyloučen z důvodů podjatosti apod. Pokud by znalec vypracování bezdůvodně odmítl, sdělí státní orgán tuto skutečnost krajskému soudu, v jehož obvodu je znalec zapsán.

Podle znaleckého slibu je znalec povinen při své činnosti přesně dodržovat právní předpisy, znaleckou činnost konat nestranně podle svého nejlepšího vědomí, plně využívat všech svých znalostí a zachovat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při výkonu znalecké činnosti dozvěděl. Zákon přitom nemá ustanovení, jež by někoho opravňovalo znalce mlčenlivosti zprostit. [2]

1.2.3 Ustanovení znalce k podání posudku

Základní znalecký předpis, zákon č. 36/1967 Sb. spolu s vyhláškou č. 37/1967 Sb. stanoví obecně, že příslušný orgán, který znalce v řízení ustanovil, vymezí znalci jeho úkol, podle okolností také formou otázek tak, aby se znalec zabýval jen skutečnostmi, k jejichž posouzení je třeba jeho odborných znalostí. Dále státní orgán, v mezích stanovených zákonem, stanoví znalci lhůtu, ve které má posudek podat, přičemž podle okolností je nutno se znalcem projednat, zda může v zamyšlené lhůtě úkon provést. V naléhavých případech může státní orgán, po výslovném uvedení, žádat spěšné provedení posudku.

Dále je třeba, aby v rozhodnutí o ustanovení znalce (příp. v dohodě při úkonu pro organizaci ev. občana) byl uveden požadovaný počet vyhotovení znaleckého posudku.

Pokud se jedná o posudek požadovaný občanem nebo organizací, musí být znalci sdělen právní úkon, k němuž je posudek vyžádán; jinak nemůže posudek vypracovat, poněvadž by to odporovalo zákonu o znalcích.

Zákon stanoví, že znalec nesmí podat posudek, pokud by mohla vzniknout pochybnost o jeho nepodjatosti pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějící řízení, k účastníkům nebo jejich zástupcům. Toto ustanovení má zajistit důvěru stran i veřejnosti v nestrannost řízení; na druhé straně zaručuje znalci, že v budoucnu nevzniknou pochybnosti, zda svým posudkem řízení neovlivnil.

Dále může znalec odepřít podání posudku, a to obdobně jako svědek. V trestním řízení by to bylo v tom případě, že by byl přímým příbuzným, a potom tehdy, pokud by znaleckým posudkem způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému, sourozenci, osvo-jenci, manželu nebo druhu nebo jiným osobám v poměru rodinném.

Může nastat situace, kdy podklady jsou sice úplné, ale technicky nejsou přijatelné. Může jít o technickou nepřijatelnost z několika příčin.

- nepřijatelnost z hlediska souladu se skutečností; například rozměry budovy nebo vozidla na plánu či v protokolu neodpovídaly skutečnosti.
- nepřijatelnost podkladů navzájem; může se stát, že v protokolu o nehodě je napsáno, a v plánu zakresleno, že na místě dopravní nehody nebyly zjištěny žádné brzdné, blokové ani smykové stopy, a přitom na snímcích jsou zcela zřetelné (vyskytuje se u nehod v noci, kdy citlivá vrstva filmu při umělém osvětlení zachytí podstatně více než lidské oko).
- nepřijatelnost pro rozpor s přírodními zákony; například svědek uvádí, že vozidlo jelo rychlostí alespoň 100 km/h, a přitom vozidlo brzdilo pouze na dráze 15 metrů do zastavení, takže při nejlepší adhezi a účinnosti brzdění mohla být původní rychlost nejvýše 57 km/h.

Znalci ovšem podle výslovných ustanovení nepřísluší provádět hodnocení důkazů a řešit právní otázky. Na druhé straně jeho posudek musí být co nejbližší skutečnosti. V praxi to znamená, že znalec všechny podklady prověří z hlediska jejich technické přijatelnosti a vyvine maximální snahu po odstranění rozporů.

Výjimku zde snad bude tvořit případ, kdy podklad je v rozporu s přírodním zákonem; pak bude vhodné, aby znalec tuto otázku předběžně vyřešil a pracoval dále pouze v rozsahu možností přírodních zákonů. Je však nutné, s ohledem na specifiku znaleckého posudku, aby i na tuto skutečnost v textu upozornil.

Nedílnou součástí fáze zkoumání přijatelnosti podkladů je také zhlédnutí místa znalcem. Zde si znalec ověří soulad podkladů se skutečností; pokud nesouhlasí, požádá o jejich doplnění a upřesnění. [1]

1.3 Teorie místa činu

Předmětem poznání je každý jev (skutečnost nebo událost), který vznikl na základě nějakého podnětu, ať již působením přírodních sil, nebo na základě podnětu daného pravidla lidskou činností. Tento jev má svůj vnější výraz v podobě různých konkrétních skutečností a událostí, odrážejících se v určitém místě a času, v určitém materiálním prostředí, které zanechávají odraz v tomto materiálním prostředí, ať již jako následek této události, nebo také odraz skutečností, které předcházely konkrétní události nebo vznikají v jejím průběhu.

„Trestný čin se zpočátku jeví obvykle jako určitá událost mající některé znaky trestného činu, která pro svůj škodlivý následek nebo jeho hrozbu vyžaduje, aby byla prověřena a objasněna, jako by šlo o trestný čin. Objasněním se pak v některých případech zjistí, že o trestný čin ve skutečnosti nešlo.“ Pješčak.

Prostředí, ve kterém se odráží naznačené skutečnosti, je označováno jako místo činu. Místo činu je termín nejvíce užívaný v kriminalistické a trestněprávní teorii a praxi. Proto je místo činu důležitým a v řadě případů jediným zdrojem informací o objasněné události. Místo činu je při objasňování zpravidla výchozím bodem, zejména však nejpodstatnějším nalezištěm stop. Pachatel svým jednáním zanechává v materiálním prostředí značné množství stop, které jsou projevem jeho jednání, kterým zanechává hmotné změny v tomto materiálním prostředí. Význam místa činu pro objasnění události je právě určován hodnotou a množstvím materiálních změn, které pachatel zanechal.

Množství a kvalita zanechaných informací na místě činu samozřejmě závisí na intenzitě a způsobu jednání osoby, které ve značné míře souvisí s prostředím, zamýšleným nebo nahodilým jednáním a také na předmětu útoku. Nález učiněný na místě činu bezprostředně ovlivňuje směr dalšího objasňování. Je potřebné si totiž uvědomit, že jde ve většině případů o prvotní a nenahraditelné informace, které jsou rozšiřovány, zpřesňovány nebo vylučovány v dalších stádiích objasňování věci. Z informací získaných na místě činu je možno usuzovat nejen o objektivních souvislostech, ale i o subjektivní stránce jednání a motivaci jednání pachatele. Z kriminalistického hlediska je místo činu důležitým zdrojem informací i pro tvorbu verzí. Místo činu je také zdrojem většiny věcných důkazů, které mají značný

význam pro objasnění události. Ty vznikly na základě jednání subjektu, které je možno poznáním objektivních skutečností zrekonstruovat, a tak dodatečně získat představu o jednání subjektu nebo o jiných skutečnostech, které vedly k objasňované události. Místo činu je tedy možno považovat za základní zdroj informací pro kriminalistickopraktickou činnost i pro trestní řízení.

Kvalita informací získaných z místa činu i vlastní způsob získání těchto informací závisí na řadě faktorů. Patří k nim např. charakter události, tj. zda jde o zjevnou, nebo latentní formu vzniku události. U latentní formy, například trestné činnosti, je typické, že v mnoha případech v této trestné činnosti je pokračováno i poté, co začalo objasňování činu. Latentní forma vzniku události s sebou přináší i náročnější postupy a prostředky pro objasnění věci i pro samotnou práci na místě činu, pro volbu metod a prostředků. Dalším faktorem, ovlivňujícím kvalitu i kvantitu informací získaných z místa činu, je způsob spáchání činu. Pro jednotlivé způsoby spáchání jsou typické určité prostředky a postupy při páčání. Se způsobem páčání neoddělitelně souvisí i předmět útoku, následek události apod. [15]

1.3.1 Relace místa činu a místo trestného činu

Materiální prostředí, v němž je spáchán trestný čin a v němž se odrážejí jeho stopy, je ohraničeno určitým prostorem, teritoriem. Část prostoru, kde jsou zjištěny stopy spáchaného trestného činu, je zpravidla chápána jako místo činu. Je potřebné si ovšem dále uvědomit, že trestný čin mohl být spáchán jak na místě, kde byl zjištěn, tak i na jiném místě, například kde bylo nalezeno tělo oběti. Na rozdíl od místa činu se za místo trestného činu považuje prostor, ve kterém došlo ke kriminalisticky významné události, tj. k vlastnímu protiprávnímu jednání zakládajícímu hodnocení jako trestný čin. K tomuto hodnocení však přistupuje ještě třetí alternativa, kdy za místo činu je pokládáno to, kde nedošlo ke spáchání trestného činu a ani na něm nebyly zanechány stopy či jiné věcné důkazy související s trestným činem, ale jde o takové místo, kde došlo k události související s určitým jevem nezávislým na vůli člověka, které je ovšem kriminalisticky významným místem a je na něm prováděno ohledání. Jde např. o nahodilé katastrofy (pád letadla, provozní havárie apod.).

To ovšem neznamená, že v průběhu objasňování nebudou zjištěny takové informace na základě, kterých dojde ke změně původního závěru a událost bude přehodnocena na protiprávní jednání zakládající některou ze skutkových podstat trestného činu. U místa trestného činu tedy půjde o místa, která vznikla jako rezultat jednání pachatele, vlastního páčání trestného činu, nebo místa, kde vyšel najevo výsledek (následek, účinek) trestného činu, jehož

stopy mohly být zjištěny i vně vymezeného prostoru. Jestliže byl trestný čin spáchán na tomtéž místě a stopy tohoto trestného činu byly zjištěny na místě jiném, pak je zřejmé jak místo činu, tak i místo trestného činu. Jestliže byl trestný čin spáchán na tomtéž místě, kde byly zjištěny i jeho stopy, pak se místo činu a místo trestného činu překrývají.

Obecně v teorii i v kriminalistice převládá charakteristika místa činu jako každého místa, kde pachatel realizoval zcela nebo z části jednání charakterizující kriminální událost. Je jím takové místo, kde byl čin spáchán, ale i další místa v okolí, kde se nacházející stopy pachatele nebo osob při činu zúčastněných a další stopy související s prověřovanou událostí. Jde tedy o širší vymezení, než je charakteristické pro trestněprávní pojetí, kterému odpovídá kriminalistické pojetí místa činu v užším slova smyslu. V užším slova smyslu je místem činu chápáno zpravidla místo, kde byl čin spáchán (dokonán), tj. místo, kde pachatel realizoval svůj záměr. U násilných činů, například u vraždy, takovým místem může být i místo, kde bylo nalezeno tělo oběti. [1]

Takové místo je výchozí pro provádění dalších úkonů, včetně pátrání po pachateli. V širším pojetí jím rozumíme všechna místa, která souvisela se spácháním, která spáchání činu předcházela nebo po něm následovala. Uvedené dvojí kriminalistické pojetí místa činu má svůj opodstatněný význam, neboť pokud bychom se při prověřování událostí soustředili pouze na místo dokonání činu, ztratili bychom souvislosti s místy, kde byl čin například připravován, kde čin vyšel najevo apod. a tím by se mohlo stát, že čin nebude objasněn. Pachatel se na spáchání činu totiž někde připravuje, zhotovuje nástroje ke spáchání, na jiném místě sleduje činnost oběti, na místě zcela rozdílném oběť usmrtí, přemístí ji na jiné místo, kde čin vyjde najevo apod. Nehledě na to, že může existovat řada míst, kde pachatel odhodil zbraň, předměty, které odcizil nebo použil ke spáchání činu, kde se ukrýval apod.

Na základě exaktních poznatků můžeme definici upravit do podoby: „Místem činu je vymezená část prostoru, kde došlo k jednání zakládající podezření ze spáchání trestného činu, k jehož objasnění je zapotřebí ohledáním zjistit a zajistit objektivní informace o činu, příčině jejího vzniku, následku a dalších vzájemných souvislostech, projevujících se ve stopách a věcných důkazech, ze kterých lze vycházet při objasňování takového činu.“ (Chmelík a kol. 2005).

Uvedenou definici můžeme charakterizovat těmito základními znaky:

1. **Ohraničený prostor.** Kterákoliv událost zakládající podezření ze spáchání trestného činu je vymezena svým rozsahem a charakterem do určitého pomyslného prostoru, ve kterém působila.
2. **Nahodilá či záměrná činnost.** Činnosti, které jsou předmětem zkoumání kriminalistiky a posléze hodnoceny z pohledu trestněprávního, jsou takové, které zakládají podezření, že byly spáchány osobou. Taková jednání mohou být buď nedbalostní, nebo spáchaná úmyslně. Nedbalost v sobě subsumuje určitou míru nahodilosti, nepředvídatelnosti, kterou však z pohledu možného pachatele bylo možno předvídat vzhledem k jeho osobním a životním zkušenostem, výkonu povolání, vzdělání apod. Pokud jde o úmyslná jednání, ta lze kvalifikovat vždy jako jednání záměrná s očekávaným nebo alespoň předvídatelným výsledkem.
3. **Podezření ze spáchání trestného činu.** Kriminalistika se zabývá jevy, událostmi ve společnosti, které jsou kriminálními jednáními, tj. předpokládá se u nich určitá míra podezření kriminálního jednání osoby. V počátečních fázích odhalování a vyšetřování může být tato pravděpodobnost velmi nízká, nevyžaduje se jistota porušení právních norem, která již zakládá trestní stíhání konkrétní fyzické osoby. Jedním ze zdrojů základních a nezastupitelných informací k posouzení tohoto podezření slouží i místo činu jako určitá „banka“ i informací, které je potřebné zjistit, zajistit, dekodovat, analyzovat a porovnáním s informacemi získanými dalšími postupy při odhalování a vyšetřování trestné činnosti využít k objasnění činu a posouzení, zda jde o trestný čin nebo jiný protiprávní čin.
4. **Protiprávnost činu.** V počátečních fázích odhalování a vyšetřování, do kterých patří i ohledání místa činu, se v rámci předpokládaného podezření, že čin je protiprávním, trestným činem, vychází z protiprávnosti místa činu. Opodstatněnost předpokládané protiprávnosti vycházejí i z informací získaných na místě činu je pak předmětem dalšího šetření. Pokud by od samotného počátku bylo zcela jednoznačně jasné, že schází protiprávnost činu, nebylo by na místě provádět kriminalistické ani trestněprávní úkony. Protiprávnost činu může být vyvrácena i v průběhu probíhajícího ohledání, to ovšem neznamená, že práce na místě činu budou přerušeny a nebudou dokončeny.

5. Odraz prověřovaného činu je uchován ve stopách a předmětech nacházejících se na místě činu.

Při uvedeném definování místa činu přitom vycházíme z teorie místa činu, která byla zevrubně popsána, vycházející ze základní úvahy, že jde o tu část materiálního prostředí, se kterou souvisí prověřovaná událost. Jelikož je taková část materiálního prostředí nazývána místem činu a činem přitom rozumí zásah člověka do vnějšího prostředí, je třeba si uvědomit, že zde existuje předpoklad, podle něhož byla událost způsobena činností člověka, tj. činem. [1]

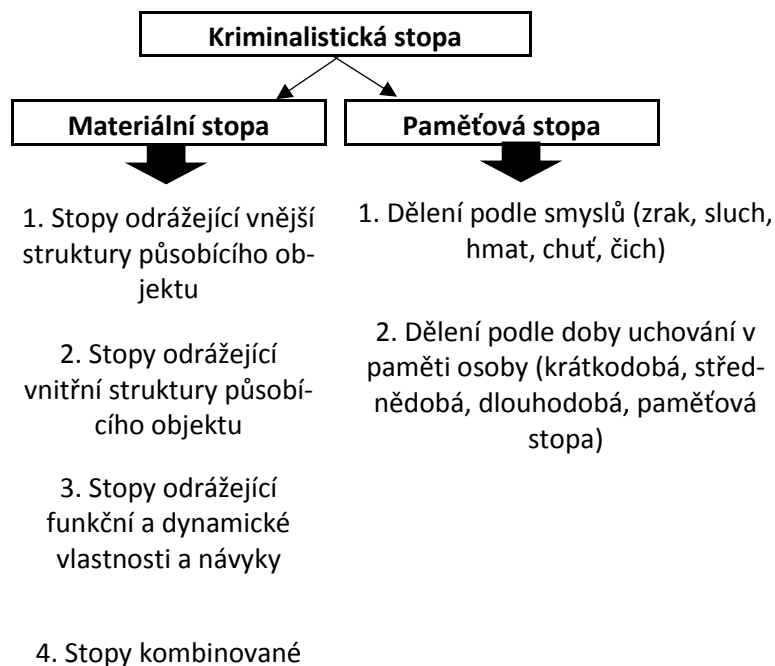
1.4 Kriminalistická stopa

Za kriminalistickou stopu lze považovat „změnu v materiálním prostředí nebo ve vědomí člověka, která souvisí příčinně, místně nebo časově s kriminalisticky relevantní událostí, je zjistitelná, zajistitelná a využitelná současnými metodami, prostředky a postupy“. Kriminalistická stopa je svojí podstatou gnozeologickým substitutem objektu, který se v ní odrazil.

Druhy kriminalistických stop dle informací:

- Paměťová stopa
  - vznikají zprostředkovaně díky lidských smyslů: sluch, zrak, čich atd.
  - dělení podle doby uchování v paměti: dlouhodobá, střednědobá, krátkodobá, ale krátkodobá má nulový význam pro kriminalistiku
  - paměťové stopy jsou ovlivňovány vlastnostmi osob, které je mají uschovány ve své vlastní paměti

  - faktory ovlivňující vznik a trvání paměťových stop
    1. vnitřní: inteligence, psychický stav, fyzický stav, paměť
    2. vnější: klimatické podmínky, vzdálenost, čas
- Materiální stopa
  - osoby odrážející. Vnější struktura (otisk prstu, stopa), vnitřní struktura (rozbité sklo), funkční a dynamické vlastnosti (pěšinka chůze), sdružená informace (otisk prstu lidskou krví) [11]

Tabulka 1 – Kriminalistická stopa

[1]

Podle druhů informací, které stopy obsahují, lze dělit materiální stopy na tyto skupiny:

1. Stopy, které obsahují základní informaci o struktuře vnější stavby objektu. Sem patří stopy daktyloskopické, mechanoskopické, balistické, trasologické a další.
2. Stopy, které obsahují základní informace o struktuře vnitřní stavby objektů. Zařazují se sem např. stopy biologické, chemické, pyrotechnické, defektoskopické, stopy psacích prostředků a další.
3. Stopy, které obsahují informaci o funkčních a dynamických vlastnostech a návycích. Do této skupiny se řadí stopy hlasu, chůze a ručního písma.
4. Stopy, které obsahují sdruženou informaci o vlastnostech objektu nebo objektech, které je vytvořily. Jedná se např. o daktyloskopickou stopu vytvořenou krví, o stopu obuvi odrážející nejen podešev obuvi, ale i způsob chůze osoby a další.

Stopy obsahující informaci o vlastnostech odráženého objektu mohou být statické nebo dynamické, plošné nebo objemové. Další dělení těchto stop zahrnuje tyto projevy:

- stopy navrstvení a odvrstvení, tj. otisky,
- stopy periferní, vtisky, rýhy, soustavy rýh (sešínutí), zhmoždění.

[11]

2 KRIMINALISTICKÁ PRAXE

Orgány činné v trestním řízení využívají v procesu vyšetřování trestných činů a jiných kriminalisticky relevantních událostí odborné znalosti specialistů a jiných odborníků v následujících formách:

- expertizní činnost (znalecká posuzování a odborná vyjádření),
- konzultativní činnost,
- kriminalisticky technická činnost.

[1]

2.1 Formy kriminalistické praxe

2.1.1 Expertizní činnost

Nejvýznamnější formou využívání činnosti odborníků orgány činnými v trestním řízení. Jedná se o podávání znaleckých posudků a odborných vyjádření na základě požadavků orgánů činných v trestním řízení. Proces utváření znaleckého důkazu je v kriminalistice chápán jako proces součinnosti odborníků a orgánů činných v trestním řízení. Tento proces je považován za jednu z metod kriminalistické praktické činnosti, nazývanou expertiza. [12]

2.1.2 Konzultativní činnost

Rozumí se jako poradenská služba orgánům činným v trestním řízení, kdy jsou znalosti odborníků (nikoli pouze znalců) z oblasti vědy, techniky, umění a řemesel využívány k správné orientaci a zaměření dalšího postupu orgánů činných v trestním řízení, zejména:

- při předběžném zkoumání stop a jiných soudních důkazů orgány činnými v trestním řízení,
- při objasňování odborných problémů zjišťování způsobů spáchání trestných činů, či posuzování příčin jiných kriminalisticky významných událostí, vytyčování kriminalistických verzí a určování způsobů jejich prověrky,
- při instruktážích policistů za účelem jejich seznámení s odbornou problematikou objasňovaného nebo vyšetřovaného trestného činu, případně připravovaného úkonu či opatření,
- při přípravě, provádění nebo hodnocení některých vyšetřovacích úkonů (např. výslechu, vyšetřovacího pokusu, rekonstrukce atp.).

2.1.3 Kriminalisticky technickou činnost

Přímá součinnost odborníků (např. kriminalistických techniků. Pracovníků expertizních pracovišť Policie atp.) a znalců s orgány činnými v trestním řízení při vyhledávání, zajišťování, dokumentování a shromažďování materiálních stop a jiných soudních důkazů v rámci provádění vyšetřovacích úkonů (zejména při ohledávání místa činu nebo jiných kriminalisticky významných míst, při domovních prohlídkách atp.). [12]

2.2 Pojem, obsah a druhy expertízy

Expertíza jako metoda kriminalistické praxe představuje proces vydělování informací z kriminalistických stop a jiných důkazů, jejich zpřístupnění pro pochopení a využití v kriminalistické i soudní praxi. Předmětem expertízy jsou odborné otázky, k jejichž posouzení či objasnění je zapotřebí odborných znalostí a zkušeností.

Obsah expertízy představuje systém různých úkonů a operací, prováděných různými subjekty, spojený jediným cílem. Tímto cílem je transformace kriminalisticky významných informací, obsažených ve stopách nebo jiných kriminalisticky relevantních objektech, do podoby srozumitelné orgánům činným v trestním řízení, ve formě předepsané zákonem.

Za subjekty expertízy považujeme:

- Orgány činné v trestním řízení (pouze orgán činný v trestním řízení může nařídit nebo vyžádat expertizní zkoumání, hodnotit znalecký posudek nebo odborné vyjádření atp.),
- Znalce nebo experty či jiné odborníky,
- Pomocné subjekty (nejčastěji se jedná o kriminalistické techniky, kteří vyhledávají, zajišťují a dokumentují objekty zkoumání).

Expertízy lze klasifikovat podle různých kritérií. Takovými kritérii mohou být např. počet přibraných znalců (jeden znalec, dva znalci nebo více znalců), rozsah znaleckého zkoumání (jednooborové nebo komplexní expertízy), posloupnost expertiz (prvotní expertízy, doplňující expertízy a opakované expertízy). Nejdůležitějším a základním klasifikačním kritériem je druh oboru vědy, techniky, umění nebo řemesel, jejichž specifické metody, prostředky a poznatky jsou v průběhu expertízy aplikovány.

Nejvíce frekventovanými expertizami v kriminalistické praxi jsou zejména z oboru kriminalistická technika (např. daktyloskopická expertiza, mechanoskopická expertiza, písmosta-
lecká expertiza atp.), z oboru soudního lékařství (soudně inženýrská expertiza), soudní psy-
chiatrie, soudní psychologie, zbožíznalectví, účetnictví atp. [18]

2.3 Stadia kriminalistické expertizy

V procesu znaleckého zkoumání lze vysledovat určitá stadia, která se navzájem odlišují ře-
šenými úkoly a které na sebe navazují. Proces znaleckého zkoumání je přitom možné rozdě-
lit do následujících stádií:

- 1) Stadium přípravy znaleckého zkoumání
- 2) Provádění samotného zkoumání – analyticko-syntetické stadium znaleckého zkou-
mání,
- 3) Vyvozování a formulování závěrů z provedeného znaleckého zkoumání. [11]

2.3.1 Přípravné stadium

Začíná okamžikem, kdy si orgán činný v trestním řízení uvědomí, že k objasnění některých
důležitých skutečností je třeba využít poznatků vědy, techniky, umění nebo řemesel.

Základním předpokladem a prvním krokem k dosažení cíle expertizy je vyhledání a zajištění
hmotných nosičů informací, které budou podrobeny expertiznímu zkoumání. Tyto nosiče
informací nazýváme objekty kriminalistické expertizy.

Objekty expertizy můžeme rozdělit do několika velkých skupin, podle předpokladu příčin-
ného vztahu objektů expertiz s vyšetřovanou událostí, následujícím způsobem:

- Objekty, u kterých se předpokládá příčinná souvislost s objasňovanou nebo do-
kazovanou skutečností. Jedná se zejména o stopy trestného činu nebo jiné krimi-
nalisticky významné události, věci a listiny, mrtvolky, kosterní nálezy a jejich
části, zvířata, rostliny a jejich části atp. Nejčastěji se zajišťují při ohledání krimi-
nalisticky relevantních míst. Aby byla zajištěna důkazní hodnota a objektivnost
expertizy v trestním řízení, musí být vyhledání a zajištění objektů expertizy pro-
cesně podchyceno v příslušném protokolu a fotodokumentaci.
- Objekty, u nichž se předpokládá příčinná souvislost s objasňovanou nebo doka-
zovanou událostí. Takovými objekty bývají zejména srovnávací materiály (např.

pokusně vyrobené srovnávací stopy, vzorky, ukázky písma) a sbírkové srovnávací materiály (stopy uložené ve sbírkách, daktyloskopická evidence, standardy, katalogy atp.).

- Pomocné materiály. Nejčastěji se jedná o písemnou dokumentaci v podobě části vyšetřovaného spisu (protokol o ohledání místa činu, pořízená kriminalisticky technická dokumentace, protokoly o výsledku a dalších vyšetřovacích úkonech). V jiných případech těmito písemnými materiály mohou být chorobopisy z dřívější doby, lékařské zprávy, informace o osobě pisatele, o prostředí a způsobu, jak sporná písemnost vznikla atd.

Dalším krokem přípravného stadia expertizy je vymezení předmětu expertizy a stanovení expertizního oboru. Současně se formulují úkoly pro expertizní zkoumání ve formě otázek tak, aby bylo jasné, jaké úkoly byly zadány. Sestavení otázek, na které je třeba odpovědět, se řídí těmito zásadami:

- otázky nesmí přesahovat rámec poznatků expertizního oboru,
- otázky musí mít čistě odborný charakter a nesmějí obsahovat požadavek hodnocení trestněprávních skutečností,
- otázky musí být jasné, přesné a konkrétní,
- soubor otázek musí tvořit logicky navazující systém (zpravidla od obecných otázek k otázkám detailním),
- otázky nesmí přesahovat současnou úroveň poznání v daném vědním oboru,
- položené otázky nesmí být sugestivní, návodné, úskočné ani klamavé. [1]

2.3.2 Stadium provádění samotného analyticko-syntetické stadium znaleckého zkoumání

Dochází zde k vlastnímu podrobnému a detailnímu zkoumání jednotlivých objektů, jejich vlastností a znaků, a to za využití potřebných metod, prostředků a postupů znaleckého zkoumání. Toto detailní studium objektů zkoumání může být někdy spojeno i s mechanickým rozčleněním a někdy i zničením objektů znaleckého zkoumání. Uvedené zkoumání proto vyžaduje náležitou a podrobnou dokumentaci, případně souhlas orgánu, který jej přibral jako znalce.

Výsledkem analytického stadia je určení obecných (druhových, rodových) a zvláštních vlastností a znaků, jejichž dalším zkoumáním proniká znalec k jejich podstatě. Po ukončení analytického studia hodnotí znalec dosažené výsledky jednotlivých, dílčích zkoumání a jejich syntézou dospívá k postižení celkových souvislostí. Znalec v průběhu samotného provádění současně vyvozuje závěry z provedeného zkoumání. Ukončení určitého druhu zkoumání však ještě nemusí znamenat ukončení analyticko-syntetického stadia jako celku, neboť některá znalecká zkoumání představují několik relativně oddělených zkoumání, která na sebe postupně navazují. Stadium vyvozování závěrů ze znaleckého zkoumání představuje vrcholné stadium znaleckého zkoumání. Jde o složitý myšlenkový proces, který se uskutečňuje postupně, ve kterém je často nutné se vracet analyticko-syntetickému stadiu znaleckého zkoumání, výsledkům dílčích zkoumání, ke studiu předložených materiálů s cílem přezkoumání či doplnění faktů, a to z hlediska dalšího prověření pravdivosti postavených hypotéz. Znalec srovnává a vzájemně hodnotí výsledky dílčích zkoumání a z nich vyvozené dílčí závěry. Vyvození objektivního a úplného závěru je znalec schopen jen na základě důkladné znalosti všech okolností konkrétního případu.

Výsledkem znaleckého zkoumání prováděného na znaleckých pracovištích policie přitom může být:

- Stanovení individuální nebo skupinové příslušnosti nebo
- Zjištění příčiny jevu nebo jiné pozitivní zjištění (např. vlastnost zbraně, hořlavost materiálu, toxicita materiálu, pravost bankovek, známek atd.). [12]

2.3.3 Stadium vyhotovení znaleckého posudku

Průběh a výsledky znaleckého zkoumání jsou obsaženy ve znaleckém posudku, který je slovním popisem činnosti znalce v průběhu znaleckého zkoumání. Jeho vyhotovení provádí znalec osobně a podává jej zpravidla v písemné formě, výjimečně ústně do protokolu.

Znalecký posudek musí zachycovat ve stručné formě celý průběh a výsledky zkoumání, včetně vyvozených závěrů, obsahujících odpovědi na otázky položené znalci. Náležitosti znaleckého posudku jsou stanoveny právními předpisy o znalcích a tlumočnících. Znalecký posudek se skládá ze tří po sobě následujících částí:

- úvodní část,
- nález,
- vlastní posudek.

- 1) Úvodní část znaleckého posudku obsahuje údaje o osobě znalce (znalecké instituce), pojmenování orgánu, který jej přibral k podání znaleckého posudku, stručné údaje k dané trestní věci (ČVS, popis skutku), důvody, pro které byl posudek vyžádán, uvedení materiálů, které byly předloženy ke zkoumání. V případě potřeby i další údaje rozhodné pro upřesnění těchto základních informací. V této části znaleckého posudku se rovněž doslovně citují otázky položené znalci. Dále se zde uvádějí i dodatečně vyžádané informace a skutečnosti, a to např. zda byl znalec přizván k jiným procesním úkonům, případně ke konzultacím a z jakých důvodů.
- 2) V nálezu znalec detailně popíše zkoumané objekty a uvede postup a výsledky zkoumání s označením použitých metod a prostředků zkoumání. V této části posudku zaznamená i to, zda došlo k poškození nebo zničení objektu zkoumání. Pokud si znalec opatřuje sám srovnávací vzorky nebo je vyhotovuje, popisuje způsoby, jakými si je opatřil, jejich původ a podle konkrétních okolností i další údaje (např. výpisy z protokolů, mající význam pro znalecké zkoumání). U použitých metod, prostředků a postupů uvede důvody výběru právě těch metod a prostředků, které v průběhu zkoumání použil. Výsledky a průběh zkoumání dokumentuje různými fixačními prostředky s ohledem na jejich důkazní význam. Je-li to třeba, uvede i vědecká východiska, která vysvětlují základní vztahové otázky mající význam pro posouzení výsledků zkoumání.
- 3) Vlastní posudek obsahuje znalcevo zjištění ve formě odpovědi na zadané otázky. Formulování závěrů z provedeného znaleckého zkoumání, tj. odpovědi na položené otázky představuje vyvrcholení znaleckého zkoumání. Jde o složit myšlenkový proces, který se uskutečňuje postupně, ve kterém je často nutné se vracet k analyticko-systematickému stadiu znaleckého zkoumání, výsledkům dílčích zkoumání, ke studiu předložených materiálů s cílem přezkoumání či doplnění faktů, a to z hlediska dalšího prověření pravdivosti a úplnosti formulovaných závěrů – odpovědi na položené otázky. Znalec srovnává a vzájemně hodnotí výsledky dílčích zkoumání a z nich vyvozené dílčí záběry. Vyvození objektivního a úplného závěru je znalec schopen jen na základě důkladné znalosti všech relevantních okolností konkrétního případu. Po nabytí vnitřního přesvědčení o pravdivosti vytyčených hypotéz formuluje znalec odpovědi na položené otázky.

Součástí znaleckého posudku je rovněž dokumentace pořízená znalcem, která slouží bližšímu osvětlení postupu znaleckého zkoumání, ilustruje jeho průběh, průběh jednotlivých etap, použitých metod a názorně demonstrovuje výsledky zkoumání.

Písemný znalecký posudek musí být znalcem podepsán, musí být sešit, opatřen razítkem znalce a tzv. znaleckou doložkou (v těch případech, kdy je znalec zapsán v seznamu znalců a tlumočnicků a vede znalecký deník). V ostatních případech (u znalců jmenovaných ad hoc) podepisuje znalec znalecký slib a znalecký posudek, který vypracoval. [2]

2.3.4 Stadium hodnocení a využití znaleckého posudku

Výsledky provedeného znaleckého zkoumání, obsažené ve znaleckém posudku, mohou být použity jen na základě jejich objektivnosti, přesnosti a konkrétnosti vylučující jakékoliv pochybnosti o způsobu, jakým byly získány, o správnosti postupu znalce v průběhu zkoumání a o jím použitých metodách a prostředcích. Proto ještě před vlastním využitím výsledků znaleckého zkoumání v procesu dokazování jsou orgány činné v trestním řízení povinné hodnotit jak vlastní závěry znalce, tak i postup popsany ve znaleckém posudku, jímž k těmto závěrům dospěl. Hodnocení výsledků znaleckého zkoumání obsažených v závěru znaleckého posudku. Znalecký posudek je nutno hodnotit ze dvou hledisek – formálního a obsahového.

- 1) Hodnocení formální stránky znaleckého posudku znamená zjistit a zabezpečit zejména formální správnost znaleckého posudku. Zejména je třeba hodnotit. Zda již v rámci přípravy znaleckého zkoumání byly dodrženy veškeré zákonné požadavky a zda znalecký posudek splňuje všechny náležitosti znaleckého posudku předepsané zákonem. Pokud by v této oblasti byla zjištěna neodstranitelná pochybení, musel by být podaný posudek považován za nepoužitelný.
- 2) Hodnocení obsahové stránky znaleckého posudku. Při hodnocení podaného znaleckého posudku z obsahového hlediska musí orgány činné v trestním řízení zejména zkoumat zda:
  - byly znalci přeloženy dostačující a věrohodné materiály,
  - byly zkoumání podrobeny všechny zaslané objekty,
  - znalec provedl všechny požadovaná zkoumání,
  - odpověděl na všechny položené otázky,
  - nedošlo k záměně těchto objektů, příp. dalších materiálů,

- znalec použil potřebné metody a postupy, vědeckost použitých metod a postupů, způsob aplikace těchto metod a použitých prostředků,
- závěry učiněné znalcem vycházejí právě z těchto vědeckých metod a postupů,
- závěry znaleckého posudku nejsou v rozporu s výsledky dílčích zkoumání a jejich vztah k ostatním ve věci zajištěným důkazům,
- zkoumáním byly odhaleny nové vztahy, dosud neznámé informace, jejich důkazní význam a možnosti využití.

Největší potíže může činit hodnocení použitých metod, prostředků a postupů a jejich vědeckosti, neboť s ohledem na široké spektrum znaleckých zkoumání nelze předpokládat, že orgány činné v trestním řízení budou disponovat v takovémto rozsahu událostmi z různých oblastí vědy, techniky, umění a řemesel. V těchto případech musí využít některých náhradních možností za účelem toho, aby mohly toto hodnocení provést. Nejčastěji půjde o výsledky znalce, kterým může být řada sporných otázek vyjasněna, dále může využít konzultací s odborníky, specialisty apod.

Znalecký posudek je v trestním řízení důkaz jako každý jiný. Nejde o důkaz výlučný nebo privilegovaný a znalecký posudek podléhá volnému hodnocení důkazů jako každý jiný důkaz. Přesto se však jedná o důkaz specifický svým charakterem a způsobem jeho utváření, který má v trestním řízení své nezastupitelné místo. [1]

2.4 Teorie ohledání

Teorie ohledání by nebyla úplná bez zpracování otázek týkajících se metodiky a taktiky ohledání, ale také o vyjádření pojmu, podstaty, zásad, významu a druhů a dokumentaci ohledání, zdrojů informací a negativních okolností.

Odraz událostí v materiálním prostředí obsahuje informace nejen o samotném činu, ale i o jeho příčině a následku, ale také o vztazích mezi činem a tím, kdo jej způsobil. V případě, že čin způsobilá fyzická osoba, odráží se v materiálním prostředí i vztah mezi jednáním této osoby a změnami, které v důsledku jejího jednání nastaly v materiálním prostředí. Takový odraz je velmi důležitý z kriminalistického hlediska, neboť umožňuje vedle poznání samotné události a mechanismu jejího vzniku, vyvodit i některé charakteristické vlastnosti pachatele, včetně motivu jeho jednání. Obecně platí, že odraz událostí v materiálním prostředí umožňuje stanovit trestný čin, tedy stanovit tzv. modus operandi. [3]

2.4.1 Pojem, podstata a význam ohledání

Ohledání je kriminalistická metoda, kterou se na základě bezprostředního pozorování zjišťuje, zkoumá, hodnotí a dokumentuje materiální situace nebo stav objektů, které mají vztah k prověřované události, k jejímu poznání a získání důkazů i dalších informací důležitých pro trestní řízení.

Podstata ohledání tedy spočívá v tom, že bezprostředně svými smysly poznáváme fakty o události a jejím charakteru, která mají důkazní nebo taktický význam. Pro ohledání je typické, že smyslové, empirické poznávání materiální situace a objektů materiálního prostředí spolu s logickým myšlením, analýzou a hodnocením takto získaných informací směřuje k co nejobektivnějšímu a nejúplnějšímu poznání zkoumané materiální situace nebo jednotlivých objektů.

Základní poznávací metodou ohledání je pozorování. Jde o bezprostřední (přímé) a cílevědomé pozorování s využitím všech smyslů, především vizuálního vnímání a podle potřeby jsou využívány i speciální kriminalistické prostředky. Takové pozorování umožňuje seznámit se všemi prvky situace nebo stavu a vlastnostmi ohledávaných objektů a v kombinaci s dalšími metodami, například srovnáváním, modelováním, analýzou a syntézou, experimentem a dalšími vede k poznání a správnému hodnocení zjištěných skutečností.

Je zřejmé a praxí ověřené, že ohledání má nezastupitelný význam pro objasňování kriminální události. Prostřednictvím ohledání se zjišťuje a zkoumá podstatná část důležitých stop činu i jeho pachatele a dalších kriminalisticky relevantních událostí včetně jejich příčin a podmínek vzniku. Výsledky ohledání, zvláště pak ohledání místa činu, dovoluje policistovi správně stanovit a určit zaměření další činnosti při ohledání, vyšetřování, ale i předcházení páchaní typově stejných nebo podobných skutků.

Ohledání jako kriminalistická metoda tak nabývá důležitosti a stává se základní metodou práce policisty při objasňování kriminálního deliktu. Ohledání zpravidla nelze nahradit jinými úkony, například výslechy osob, rekonstrukcí, experimentem ani jinými prostředky či postupy používanými při odhalování a objasňování kriminálních deliktů. [4]

Cílem ohledání je tedy:

- nalezení a zjištění stop a ostatních věcných důkazů včetně informací, které s nimi souvisejí,
- zjištění a objasnění mechanismu vzniku a průběhu události,
- získání informací směřujících k odhalení a usvědčení pachatele kriminální události,
- odhalení příčin a podmínek včetně motivu, které vedly ke spáchání kriminálního deliktu nebo jeho spáchání umožnily,
- získání informací, na základě kterých jsou vytyčovány vyšetřovací a operativně pátrací verze,
- získání informací pro organizaci a plánování operativně pátracího šetření a vyšetřování.

Význam ohledání pro proces odhalování, vyšetřování a předcházení trestné činnosti je značný. Prostřednictvím ohledání se zjišťuje a zkoumá podstatná a významná část důležitých stop trestného činu i jeho pachatele, kriminalisticky relevantních událostí a příčin jejich vzniku. Výsledky ohledání, zvláště pak ohledání místa činu, dovoluje orgánům činným v trestním řízení správně stanovit a určit zaměření další činnosti při odhalování, vyšetřování a předcházení trestných činů, vytvořit si představu o charakteru vyšetřované události, o možných příčinách a podmínkách jejího vzniku a o subjektu, který ji vyvolal.

Ohledání musí respektovat i zákonné požadavky. Je nutné ho provádět tak, aby jím nedocházelo ke snižování lidské důstojnosti nebo ohrožení života nebo zdraví účastníků ohledání. Mají-li mít výsledky ohledání důkazní charakter pro potřeby trestního řízení, musí být úkony při ohledání provedeny v souladu s trestním řádem. [6]

2.4.2 Druhy ohledání

Základními hledisky pro určení druhů ohledání v kriminalistice jsou charakter objektů ohledání a posloupnost ohledání. Ohledáním můžeme získat dva základní druhy informací. Informace prvotní nebo odvozené.

Prvotní informace jsou takové, které vyplývají bezprostředně z charakteru materiální změny zjištěné ohledáním. Například k prvotní informacím patří zjištění velikosti, tvaru obuvi, která stopu způsobila, z ráže nalezené nábojnice či střely bezprostředně vyplývá i ráže zbraně, ze které byly vystřeleny.

Odvozené informace jsou pak ty, které je možno logicky odvodit z informací prvotních. Například z velikosti obuvi lze usoudit výšku osoby, která stopu zanechala, ze znalosti ráže zbraně lze usoudit na určitý okruh zbraní, které mají tuto ráži, z intenzity, kterou bylo způsobeno zranění, lze usoudit fyzickou zdatnost osoby apod. Odvozené informace mají značný taktický význam, a proto je v žádném případě nelze podceňovat. Zjištění odvozených informací do značné míry závisí na zkušenostech a znalosti znalců.

- 1) **Ohledání místa činu** je v praxi nejčastěji používaným druhem ohledání. Ohledání místa činu je neodkladným úkonem, zaměřeným na bezprostřední zjištění, zkoumání, fixaci a hodnocení situace na místě činu, stop tohoto činu, jeho pachatele a jiných faktických údajů dovolujících samostatně nebo ve spojení s dalšími informacemi získanými jiným způsobem učinit hodnověrný závěr o mechanismu činu a ostatních okolnostech poznávané události.

Objekty ohledávanými při ohledání místa činu jsou:

- místo, s nímž je spojena představa o činu, to je část terénu nebo místnosti,
- situace místa činu,
- mrtvola,
- stopy trestného činu a pachatele, jiné předměty, nebo dokumenty nacházející se na místě činu.

Prostřednictvím ohledání místa činu se získává představa o jeho úloze, hranicích a jeho rozsahu, o významu, nebo charakteristice části terénu. Na místě činu se nacházejí různé předměty, jejichž charakter a jejich vzájemné rozmístění tvoří situaci místa činu.

Ohledání samotného místa činu a jeho situace představuje v sobě studium a fixaci:

- tvaru terénu, skutečných i umělých hranic místa činu,
- charakter a rozmístění místností, přiléhajících prostor, příchodových a odchodových cest a také překážek na těchto cestách,
- prostorového uspořádání předmětů, jejich vzájemné rozmístění a nepořádku mezi nimi,
- rozmístění předmětů z hlediska jejich cílového významu a jejich rozmístění při běžném používání,
- stop trestného činu a pachatele,
- nepřítomnosti nutných předmětů dané situace a stop,

- přítomnosti předmětů a stop, které jsou v rozporu s danou situací, jímž nasvědčuje sám fakt jejich nalezení na místě, což je neobvyklé.

- 2) **Ohledání předmětů.** Tento druh ohledání je uplatňován zejména u předmětů nalezených na místě činu, zajištěných odnětím věci nebo zajištěných při prohlídkách. Ohledávány však mohou být i předměty získané (vydané, odňaté) od svědků, poškozených, obviněných, nalezených v různých úkrytech nebo zajištěných jiným způsobem. Důkladné ohledání těchto předmětů umožňuje určit jejich původ a je významné i pro šetření případu.

Pokud jsou předměty zajištěny v průběhu jiného druhu ohledání (například při ohledání místa činu, při ohledání mrtvol apod.), je ohledání předmětů součástí celého ohledání. Ohledání předmětů však může být natolik náročné a vyžadovat takové specifické postupy, že nebude možné je provést ihned na místě. V těchto případech je ohledání předmětů prováděno jako samostatný úkon ohledání ústřední místnosti a je o něm vyhotovován samostatný protokol o ohledání.

Ohledání předmětů zahajujeme zpravidla určením obecných znaků předmětu a jeho celkového vzhledu, tzv. skupinové znaky (název, význam, stav a další obecná charakteristika předmětu). Následuje pak podrobné ohledání směřující ke zjištění individuálních znaků předmětu, znaků poškození a jeho intenzity, stop nacházejících se na předmětu, znaků nasvědčujících tomu, že se jedná o předmět, který má souvislost s objasňováním kriminální události. Cílem ohledání předmětů je individuální identifikace nebo zjištění jeho vztahu k prověřované události.

- 3) **Ohledání stop.** Souběžně s kterýmkoliv druhem ohledání je prováděno ohledání stop. Ohledání stop je prováděno vždy na místě nálezu, v určitých případech jsou stopy přenášeny se svými nositeli do úředních místností, kde je prováděno samostatné ohledání nositele stop i samotných stop. Cílem ohledání stop je zjištění základních, většinou taktických informací o objektech, které je způsobily, a jejich vztahu k objasňované události. Nedílným závěrem ohledání stop je určení jejich způsobilosti k identifikaci objektu, který stopu vytvořil, nebo alespoň k určení skupinové příslušnosti.
- 4) **Ohledání míst, která nejsou místem činu.** Při ověřování událostí vzniká často potřeba zjištění a prokázání takových skutečností důležitých pro objasňování, které lze získat jen ohledáním míst, která bezprostředně nesouvisí s místem činu. Může

se jednat o místa v terénu, místnosti či jiné objekty. Jsou to zpravidla místa, na kterých se předpokládá výskyt stop důležitých pro prověřování událostí, které vznikly jednak činností fyzické osoby nebo i jinými okolnostmi nezávislými na vůli člověka. Ohledání takových míst přichází v úvahu například při prověřování alibi podezřelých osob, při prověřování jednání a chování pachatele po spáchání trestného činu apod. Ohledáním může být zjištěno, zda byla vykonána činnosti prokazující přítomnost pachatele na jiném místě než na místě činu apod. [1]

Podle posloupnosti je možno ohledání rozdělit na tři druhy

- a) **prvotní ohledání,**
- b) **opakované ohledání,**
- c) **doplňující ohledání.**

O prvotním ohledání jde tehdy, jestliže určitý objekt byl podroben ohledání v téže věci poprvé. **Opakované ohledání** je následným ohledáním objektu v téže věci. Přistupuje se k němu v případě, že při prvotním ohledání nebyly ideální podmínky k tomu, aby mohlo být prvotní ohledání zdárně dokončeno, nebo když prvotní ohledání bylo provedeno nekvalitně, anebo když se v dalším průběhu objasňování zjistí, že na ohledaném objektu by měly být mimo již zjištěných znaků i znaky, které nebyly zjištěny při prvním ohledání. Od opakovaného ohledání je potřebné odlišovat **doplňující ohledání**. Jeho podstata spočívá v tom, že jsou dodatečně ohledávány předměty, jejich části nebo místa již ohledávaných objektů, které při prvotním ohledání nebyly ohledány proto, že byly od objektu, k němuž patří, odděleny, anebo nebyla známa jejich existence či příslušnost k ohledávanému objektu.

2.4.3 Negativní okolnosti

Negativní okolnosti jsou tedy takové změny na ohledávaném objektu, které jsou v logickém rozporu s jinými informacemi získanými ohledáním. Jde buď o existenci změn (znaků), které se předpokládají, které by vzhledem k ostatním změnám (znakům) měly být přítomny, anebo změny (znaky), které se v celkové situaci, v souboru ostatních změn (znaků) jeví jako cizí prvky, jako prvky nelogické, rozporné či protichůdné, tedy změny (znaky) které sice existují, ale podle předpokladů by existovat neměly.

Příčiny vzniku negativních okolností

Tyto příčiny můžeme rozdělit do tří základních skupin:

- a) vzniklé neodbornou a nedůslednou prací policistů na místě činu, chybnou metodikou ohledání a dalšími subjektivními faktory,
- b) vzniklé přirozenými změnami na místě činu. V těchto případech se bude na vznik negativních okolností zejména podílet faktor času, na základě, kterého dochází například ke stárnutí materiálu, vypařování tekutin, k biologickým a dalším procesům nesouvisejícím s objasňovanou událostí,
- c) vzniklé nepřirozenými změnami na místě činu. Zde se bude jednat zejména o negativní okolnosti uměle vytvořené pachatelem k utajení nebo zahlazení činu, stop a dalších důkazů zanechaných na místě činu pachatelem. Tato skupina negativních okolností se v praxi vyskytuje nejčastěji. [3]

3 KRITIKA STAVU PRÁVNÍ ÚPRAVY A ZNALECKÉ PRAXE

Již několik let se můžeme setkávat v odborných publikacích, politických diskuzích, tak i v řadách právníků a znalců se sílící kritikou, zaměřenou jak i proti právní úpravě, tak proti situaci ve znalecké praxi.

Velmi kritické stanovisko k činnosti některých znalců či ústavů zaujala např. předsedkyně vysokoškolské Akreditační komise profesorka Vladimíra Dvořáková. Z rozhovoru, který poskytla portálu Outsider říká:

„Dostanu-li stanovisko třeba... z expertních pracovišť, které mají pravomoci poskytovat odborné posudky pro soudy, předpokládám, že jde o skutečně odborné stanovisko, ale ono to tak být vůbec nemusí. Dovedeme si vůbec představit, že tatáž osoba požádá o stanovisko „vědecké pracoviště“, tam si ho napíše a s podpisem ředitele pak předloží jako argument u soudu? Nebo že u soudu argumentuje na základě „odborných“ textů, které si pod jinými jmény sama napsala? Nebo že instituce může poskytovat znalecké posudky, aniž by disponovala patřičnými laboratořemi a stálým personálem? A přitom zjistíte, že ve všech takovýchto institucích, které jinak fungují standardně, se objevuje stejný okruh lidí, kteří mají obchodní, partnerské a jiné vztahy na určité okruhy lidí v politice?“

3.1 Selhání odpovědnosti státu za organizaci a kontrolu znalecké služby

Institut má znalce v českém prostředí od 19. století po právní stránce hybridní charakter. Při konkrétním řízení (trestní, občanský, správní) je postavení znalce určeno procesními vztahy, které jsou upraveny v procesních normách (trestní řád, občanský řád, správní řád aj.).

Současně však s normami veřejného práva byla vytvořena specifická skupina „soudní znalci“, která má vlastní předepsané zvláštní kvalifikační požadavky a která je stanoveným postupem jmenována, nikoliv pouze pro jednotlivé případy (ad hoc), ale trvale. Trvalá registrace znalců ve veřejných seznamech znalců zajišťuje jejich publicitu a dostupnost pro širokou veřejnost. Znalci takto zapsaní mají v zásadě povinnost na žádost státních orgánů vypracovat znalecký posudek a nesou právní odpovědnost za jeho správnost, za podání expertízy jim od státu přísluší odměna. V řízení před státními orgány mají být přednostně přibíráni tito soudní znalci. Je možné říci, že znalectví je chápáno jako veřejná služba. Znalec zapsaný v seznamu je oprávněn podat posudek i na žádost fyzické či právnické osoby

na základě občanskoprávní dohody. I tento vypracovaný znalecký posudek může být předložen jako důkaz při řízení před státními orgány.

Mimo stálých soudních znalců existují tzv. příležitostní znalci zapsaní v seznamu, kteří jsou oprávněni pouze pro jednotlivé případy, jejich přibrání k procesu je velice výjimečné (§ 24 zákona o znalcích).

Stálé znalce znal již rakouský trestní řád v roce 1873 (č. 119/1873 říš. zák.), a také za Rakouska-Uherska a v období první republiky se v několika zákonech objevila dílčí ustanovení o veřejnoprávních institucích, které měly plnit úkoly soudních znalců. První komplexní právní úpravu znalectví obsahovalo až vládní nařízení č. 269/1949 SB., o stálých přísedících znalcích a tlumočnících. V roce 1959 byl vydán další zákon č. 47/1959 SB., o úpravě právních poměrů znalců a tlumočnicků. Pro jeho velký neúspěch byl v roce 1967 přijat nový zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, který se vrátil k předchozím úpravám zákona o soudních znalcích a s malými úpravami (byl novelizován č. 322/2006 Sb. a č. 227/2009 Sb.) platí dodnes. Přesné znění úprav v novelizovaných zákonech, týkajících se zákona o znalcích a tlumočnících jsou v uvedeny příloze č. 2.

Z jednu z nezákladnějších slabin současného stavu je považováno neexistence či nefungování mechanismů, která mají zajistit kvalitní výběr znalců a soustavnou kontrolu jejich odborné úrovně. Kritéria pro výběr znalců jsou v zákoně o znalcích stanovena velice nespecificky, procedura jmenování znalců (ministrem spravedlnosti nebo předsedou krajského soudu) je netransparentní, nepamatuje se na efektivní možnost vnější odborné kontroly a oponentury. Publikace hovoří o nedostatečném plnění úkolů pro sbory znaleckých otázek (§ 16 zákona o znalcích), které mají být jmenovány pro jednotlivé znalecké obory ministrem spravedlnosti. V mnoha oborech tyto sbory nebyli ani ustanoveny, v jiných oborech zase je jejich aktivita velice nízká. Průběžná kontrolní činnost ministerstva spravedlnosti se převážně orientuje na formální aspekty (např. vedení znaleckého posudku), málo se zaměřuje na ověřování odborné způsobilosti znalecké činnosti. [14]

3.2 Znalecká činnost ústavů

Další bod kritiky byl viděn ve fungování znaleckých ústavů. Zákon o znalcích rozeznává v § 21 dvě kategorie ústavů:

- ústavy specializované na činnost,

- vědecké ústavy, vysoké školy a instituce, podávající znalecké posudky ve zvláště obtížných případech vyžadující zvláštního vědeckého posouzení

U obou typů znaleckých ústavů se apriorně předpokládá jejich mimořádně kvalitní odborná úroveň, skýtající záruky vysoké věrohodnosti znaleckých posudků. To by mělo být garantováno přísnými požadavky, kladenými na personál a vybavení, jako jsou laboratoře, moderní logistické vybavení, archivace materiálů za účelem následné kontroly aj. Protože jde o kolektivní instituce, měla by být jejich pojmovým znakem týmová práce, náležité vedení a kontrola, ověřování výsledků, probíhající diskuse a oponentura a další kontrolní mechanismy, obvyklé ve vědeckém světě. Udržování vysokého standardu těchto institucí vyžaduje permanentní zvyšování kvalifikace pracovníků, výměnu vědeckých informací uvnitř i navenek institucí, publikační činnost, účast na vědeckých aktivitách, mezinárodní kontakty.

Charakter těchto institucí je velmi rozmanitý. Nalezneme mezi nimi uznávané státní a veřejnosprávní subjekty, jako je Kriminologický ústav Praha, renomované veřejné vysoké školy, jako jsou Univerzita Karlova či České vysoké učení technické aj. U takových institucí pravděpodobně nikdo nepochybuje o jejich způsobilosti vypracovávat kvalitní znalecké posudky.

Na druhé straně jsou v seznamu znaleckých ústavů uváděny desítky institucí, které nezná běžný policista či soudce. Většinou jsou to soukromé obchodní společnosti (s ručením omezeným, akciovky), skrývající se pod různými firemními zkratkami nebo cizojazyčnými a vznešeně znějící názvy. Uvedená adresa je na soukromých pozemcích či bytových adresách, kromě majitele nejsou zaměstnaní žádní zaměstnanci a kapitál činí pouze minimální základ. Pro detailnější analýzu těchto firem z hlediska finanční, realizační či odbornost těchto institutů. Tohle nelze zjistit z veřejně dostupných zdrojů, jsou již třeba detailnější průzkumy, které provádí Ministerstvo spravedlnosti.

3.3 Hodnocení znaleckého posudku

Znalecký posudek je důkazem podle procesního práva. Soud hodnotí posudek v rámci volného posouzení důkazů. Soud hodnotí posudek a rozhoduje, zda využije informaci z posudku pro své rozhodnutí. Kromě soudu hodnotí posudek také strany sporu nebo posudek hodnotí jiný znalec v případě revizního posudku.

[14]

Koncepce znalecké činnosti

Znalecká činnost se ve své podstatě vybuchovala na koncepcích. Jsou tu celkem čtyři koncepce. Znalectví jako fenomén se začíná prosazovat při rozvoji vědy, kdy již jedna osoba nemusí zaobírat všechny stránky dokazování.

Znalec jako pomocník soudu – inkviziční proces

- znalec byl viděn jako pomocník soudu (zvětšovací sklem v rukou soudce, který zvětšuje předměty. Expertiza je pouze zvětšenina obrazu, na který se může soudce podívat). Znalec je v tomto případě brán jako nástroj soudce.

Znalec jako svědek

- koncepce ztotožnění znalce a svědka. Znalecký posudek je pokládán za druh svědecké výpovědi. Za znalecké svědky se dají pokládat ti, kteří nahodile spatřili místo činu nebo důkazy, ale díky svému odbornému vzdělání a zkušenostem z povolání jsou schopni vnímat správněji než nahodilý občan.

Posudek – samostatná forma důkazu

- soudce hodnotí znalecký posudek jako důkaz

Znalec – vědecký soudce

- soudce nebyl schopen sám zhodnotit znalecký posudek, a proto byl závislý na znalci. Znalec by se měl podílet na rozhodnutí soudu. Koncepce vědeckého soudce souvisí s hodnocením znaleckého posudku.

Posudek – hodnocení

Soudce může zhodnotit čtyři typy náležitostí posudku a může je mezi sebou porovnávat. Často má na stejnou otázku různé názory různí znalci.

- Relevance posudku
Zjištěné informace znalcem posune soudní řízení dále? Například soud chce zjistit, kde byl obžalovaný v úterý a znalec zjistil, kde pachatel byl ve čtvrtek. Informace není relevantní.
- Procesní náležitosti posudku – zákonnost
Posudkem má smysl se zabývat, jestliže je posudek právně použitelný v daném řízení a samozřejmě v souladu s judikaturou, která právní předpisy vykládá.

Podjatost znalce – osoba, která vypracovává posudek má poměr k věci, k orgánům provádějící řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti. I kdyby byl posudek vynikající, je právně napadnutelný, a proto je nepoužitelný.

- Osobní výkon činnosti: Posudek, který nevypracoval pověřený znalec, ale vypracovala jej pod jeho jménem jiná osoba, která nebyla přibrána do konání jako znalec, není použitelný jako znalecký důkazný prostředek. Tento posudek, i kdyby byl zpracován perfektně a pravdivý, nemůže být použit.
- Usnesení o přibrání znalce: Zákonným podkladem pro posudek je usnesení o přibrání znalce. Musí se informovat i obviněný z trestného činu, že k jeho případu byl přizván znalec, aby vypracoval znalecký posudek, nebylo tak učiněno, obviněný může podat stížnost a posudek nemůže nabýt právní moci a nemůže být použit jako důkaz.
- Formální náležitosti posudku

Formální vady písemného posudku (např. chyby v názvu, chybějící znalecké pečeti atd.), tyto formální chyby lze napravit před soudem při výslechu znalce.

Hodnocení obsahu posudku – pravdivost

Soud musí hodnotit posudek, protože znalec hodnotí místo činu podle subjektivního názoru, a proto musí být zkontrolován, zdali je názor znalce objektivní.

V rámci trestního řízení se ještě nestalo, že posudek byl odmítnut. Výjimkou je situace, kdy se soud zaobírá trestným činem podle § 346 trestního zákona – křivá výpověď, nepravdivý znalecký posudek. Soud následně nezkontroluje využití informací získaných ze znaleckého posudku, ale pravdivost, zkreslenost, neúplnost těchto informací nebo psychický vztah znalce k dané skutečnosti. Jelikož se jedná o úmyslný trestný čin, soud zkoumá obsahovou správnost znaleckého posudku. Hodnotí se, jestli znalec měl úmysl zhotovit nepravdivý, neúplný posudek nebo byl donucen tak učinit.

3.3.1 Chyby v posudku

Zde se uvedou některé chyby, kterých se dopustili znalci při zpracování posudku.

Znalci se v posudku nezaobírali zdravotním stavem zesnulé, zanedbali prověření jiného druhu úmrtí, což je nedbalost v provedené pitvě a následném protokolu. Nedbale vyhodnocovali vysoký obsah draslíku v krvi zemřelého, zanedbali možnost, že se draslík nahromadil

až po smrti aj. Absence odborných postupů a hodnocení dalších možných příčin smrti vedla ke zkreslení závěru o jednoznačné smrti pacienta. Tento zanedbaný znalecký posudek způsobil to, že soud tento posudek smetl ze stolu.

V dlouhodobém horizontu z pohledu koncepce jsou dva typy vyhodnocení. První koncepce označuje znehodnocení posudku, nebude na to dána taková váha od soudců, a tudíž znalci budou psát méně kvalitnější posudky, bude stačit, když vyhoví požadavkům, které budou stanoveny na vyhotovení. Druhá koncepce pojednává o zkvalitnění požadavků na znalecký posudek čili znalci budou dělat kvalitnější posudky, a také větší odměny, ale soudci nebudou tak znalí, aby pochopili kompletně obsahovou stránku posudku. Znalci budou při soudních líčení bráni jako pomocníci soudců, kteří budou chtít vysvětlit obsahovou stránku posudku. Soudce nemůže mít takové znalosti jako znalec. [5]

4 SYSTÉMOVÉ POJETÍ ZNALECKÉHO POSUDKU

Systémový přístup spočívá v tom, že:

- nejprve je potřeba ve zkoumaném systému provést jeho rozdělení na prvky ev. subsystémy,
- popsat jejich vlastnosti,
- odvodit jejich chování během zkoumaného děje
- následně je potřeba najít styčné body, v nichž se jednotlivé děje stýkají,
- popsat chování celého systému,
- v závěru je potom někdy potřeba odvodit, jak by se systém choval, kdyby jednotlivé jeho prvky nebo subsystémy měly jiné (předem definované nebo znalcem odvozené) vlastnosti nebo jiný způsob chování. Například při analýze průběhu, příčin a možností odvrácení dopravní nehody bude systémový postup znalce následující:

a) Rozdělení na prvky ev. subsystémy

Podle obecného systému „člověk-stroj-prostředí“ se definuje subsystém „účastník silničního provozu-vozidlo-silnice a okolí, jehož jednotlivými prvky jsou řidič (řidiči), chodec (chodci), vozidlo (vozidla), vozovka a okolí (svodidla, dopravní značení a signalizace). Obecně by do tohoto systému patřil i tvůrce předpisů o dopravě, projektant a stavitel vozovky, dopravního značení a signalizace, provozovatel vozidla aj., pro zjištění zavinění řidiče však tyto prvky nejsou uvažovány (v rámci komplexního posudku však znalec musí uvést vliv konkrétního stavu jednotlivých prvků systémů, tedy např. i konkrétního stavu vozidla nebo vozovky a jejího příslušenství). V průběhu analýzy někdy nastává ještě přerozdělení, kdy je například zkoumán jako jeden prvek subsystém řidič + vozidlo ve vztahu k vozovce, chodci nebo jinému vozidlu.

b) Popis vlastností prvků systému

Vlastnosti prvků systému se zjistí zčásti ze spisového materiálu (geometrický tvar vozovky, její okamžitý stav, signální plán dopravní signalizace, technický stav vozidla a jeho stav po nehodě aj.), z části z jiných pramenů (literatura, typové listy, technický průkaz vozidla, pasport nebo projekt vozovky). Některé se zjišťují experimentem.

- c) Popis jednoduchých (obecných) interakcí prvků systému
Pro analýzu je potřeba zjistit např. adhezi pneumatik na konkrétní vozovce při jejím konkrétním stavu a z toho odvodit přijatelnou hodnotu brzdného zpomalení nebo dosažitelného dostředivého zrychlení; přednost zde výslovně dáváme, pokud je to možné, zjištění skutečných brzdných možností vozidla experimentem.
- d) Odvození chování jednotlivých prvků systému během nehodového děje
Obvyklý je zde postup od známého k neznámému; od konečné polohy se odvíjí děj zpětně do stavu před nehodou (tzv. „metoda zpětného odvíjení děje“ – MZOD). Konkrétně je u vozidla, které srazilo chodce a po střetu se ještě pohybovalo, se bude jednat o zjištění rychlosti po střetu, před střetem, na začátku zanechaných stop, na začátku náběhu brzdného účinku, a nakonec polohy a rychlosti na začátku reakční doby řidiče. U chodce to bude zjištění rychlosti jeho pohybu (velikost i směru) a z toho času potřebného na překonání určité dráhy (např. od kraje vozovky do místa střetu).
- e) Definování styčných bodů jednotlivých dějů
V případě střetu chodce s automobilem to bude zřejmě místo a čas střetu, protože zde je jednoznačná možnost objektivního navázání jednotlivých dějů v téměř místě a čase.
- f) Popis chování bez celého systému v průběhu nehodového děje
Zde znalec odvozuje ty z interakcí prvků systému, které jsou důležité pro technickoprávní rozhodování.
U výše popsané nehody by to bylo zejména:
- poloha a chování chodce v okamžiku reakční doby řidiče,
- poloha a způsob jízdy automobilu v okamžiku rozhodnutí chodce přejít vozovku.
- g) Analýza možností změny v průběhu děje
Znalec zkoumá, za jakých podmínek bylo možno nehodě předejít, nebo alespoň zmírnit její následky.
U nehody s chodcem by to bylo např. zjištění:
- kdy by býval teoretický řidič musel začít brzdit, aby nedošlo ke střetu (vozidlo by vůbec nedorazilo do místa střetu, nebo by chodec mezitím stačil přejít nebezpečnou oblast).

- pokud řidič jel např. rychlostí vyšší než přiměřenou nebo povolenou, jak by situace vypadala za těchto rychlostí,
- jakou rychlostí by vozidlo muselo jet, aby za jinak stejných podmínek nemohlo dojít ke střetu,
- jakým brzdným zpomalením bylo ev. možno střetu zabránit, zda toto zpomalení bylo dosažitelné a zda by nedošlo k nežádoucím jiným důsledkům,
- zda nebylo možno chodce vyhnout,
- pokud by řidič nebrzdil, zda by neprojel profilem střetu dříve, než tam dorazí chodec.

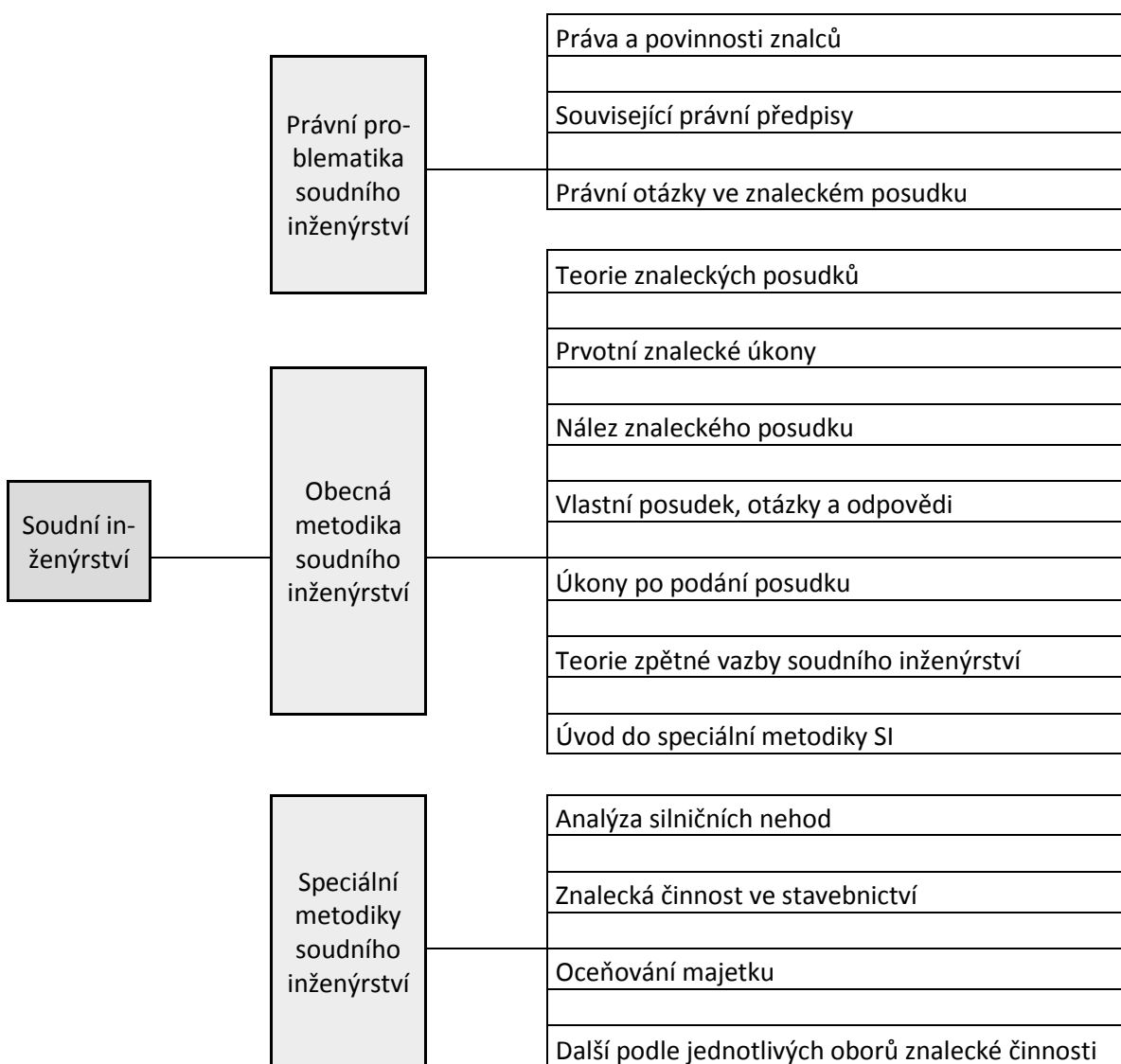
h) Závěr

V závěru znalec posuzuje na základě předem provedených úvah vliv vlastností a chování jednotlivých prvků systému na vznik nehodového děje a uvádí jejich možnosti k tomu, aby nehodovému ději předešly nebo alespoň snížily jeho následky. [8]

4.1 Soudní inženýrství

Interdisciplinární obor, zabývající se zejména zkoumáním příčin, průběhu a důsledků negativních jevů všech oborů. Jeho významným použitím v rámci hledání materiální pravdy je objasňování těchto jevů pro účely řízení před státními orgány zejména v řízení trestním a občanskoprávním, příp. i pro potřeby správních orgánů a organizací. Řadíme sem také problematiku stanovení hodnoty, resp. ceny věcí a v této souvislosti i stanovení výše majetkové újmy. [10]

Tabulka 2 – Soudní inženýrství

[1]

Interdisciplinarita oboru spočívá v nutnosti aplikace poznatků technických z různých oborů, společenských věd, zejména teorie poznání (gnoseologie) a příčinností, nutného minima věd

právních (procesních i hmotných), ekonomických a v mnoha případech i lékařských – přinejmenším v takovém rozsahu, aby technický znalec věděl, kdy si má přibrat konzultanta lékaře. Nutné jsou i znalosti z ekonomie, předpisy cenové a další související.

Soudní inženýrství má také významný vztah k vědám ekonomickým. Po technickém hodnocení stavu zařízení, rozsahu jeho poškození, rozsahu a technologie nutných oprav přichází často na řadu posuzování ekonomické: rentabilita dalšího provozu nebo opravy, hodnota a cena zařízení apod.

Kriminalistika a soudní inženýrství se liší zejména v tom, že kriminalistika shromažďuje soudní důkazy, tak aby umožnila vypátrání a usvědčení pachatele, kdežto znalecký posudek sám je důkazem. Kriminalistika působí pouze v trestním řízení, kdežto soudně inženýrské posudky se využívají v řízení občanskoprávním u soudů a notářství, ve správním řízení při dovozu, při právních úkonech občanů a organizací (prodej, koupě, reklamace).

Důležitá v tomto kontextu je tzv. zvláštní kvalifikace znalce., odlišující znalce od experta. Výsledky práce experta jsou zpravidla určeny subjektům, jimž je posuzovaná problematika blízká, lidem z jeho oboru a oborů návazných. Způsob jeho práce je dán jenom jeho úvahou, podklady pro práci si může opatřovat způsobem, který uzná v daném případě za vhodné. Naproti tomu znalecký posudek by měl problematiku určitého oboru přetlumočit do formy, jež je pochopitelná pro orgány činné v příslušném řízení i pro subjekty, jichž se výsledek řízení týká. Přitom způsob jeho práce musí být v souladu se zásadami procesního řízení v dané věci (zejména občanským soudním řádem, trestním řádem nebo správním řádem).

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 POSTUP MODELOVÉ SITUACE

Cílem mojí praktické části je provést řešení na místě trestného činu ve strážném objektu. Chráněný objekt byl narušen. Obsluha dohledového centra dostala upozornění na možné narušení objektu a zasílá pro kontrolu výjezdové vozidlo. Výjezdová hlídka po příjezdu k danému objektu vykonává obhlídku objektu a zkoumá, zda byl objekt narušen, nebo se jednalo o falešný poplach. Pokud se nejednalo o falešný poplach, tak budou zjišťovat, jestli se pachatel nachází stále na místě trestného činu nebo už je pryč, tak pouze zajistí objekt, aby do příjezdu policie nezničil nikdo kriminalistické stopy, zajistí případné svědky trestného činu a zamezí případnému poškození majetku. Po příjezdu policie začne znovu ohledání místa trestného činu, zkoumání a zajištění stop, proběhne dokumentace místa činu, vyslechnou svědky a začíná trestní stíhání neznámého pachatele.

5.1 Modelová situace trestného činu

Dne 5. 5. 2018 v čase 10:20 hodin dostala obsluha dohledového centra upozornění, že do objektu rodinného domu č. 914, Kotěrova ulice ve Zlíně, který je připojen na soukromou bezpečnostní službu, byl narušen. Jedná se o neoplocený Baťovský dům, který je blízko hlavní dopravní tepny, a tudíž je k tomuto objektu snadný přístup ze všech stran a díky četnosti podobných domů je zde i velká pravděpodobnost úniku pachatele bez povšimnutí. Pachatel se do objektu dostal pomocí páčidla, kterým vypáčil vstupní dveře. Následně se přes chodbu dostal do obývacího pokoje, kde odcizil jedny pánské hodinky značky Fossil, dámské hodinky značky AVD a ukradl šperky, které byly umístěné ve šperkovnici. Přesunul se do dalšího pokoje, kde byl odcizen notebook značky Toshiba, externí harddisk 1,5 TB a našel větší obnos peněz v bankovkách. Tímto činem způsobil poškozenému Miroslavu Vlachovi, narozenému 23. 12. 1963, bytem Kotěrova 914, Zlín na odcizených věcech škodu 119 550 Kč. Neznámý pachatel unikl z místa činu v motorovém vozidle, po kterém se našly stopy. Podle svědka ze sousedství kolem 10:30 hodin odjížděl automobil černé barvy se zlínskou poznávací značkou.

5.2 Popis objektu

Baťovský dům se nachází ve městě Zlín v části Letná na ulici Kotěrova, číslo popisné je 914. K tomuto domu se můžeme dostat ze dvou směrů. První směr je od hlavní komunikace, která slouží jako spojnice centra Zlína s okolím (Otrokovice, Malenovice, Vizovice). Od hlavní

komunikace se dostaneme k domu po chodnících mezi okolními domky. Dále z této strany je i příjezdová cesta, která byla vybudována pro účely parkování aut v garážích u domu, aby obyvatelé nemuseli parkovat až několik kilometrů dál. Druhá možnost přístupu k domku je z komunikace, která vede podél Kotěrovy ulice. Po téhle komunikaci se pohybují jak automobily, které se snaží vyhnout dopravní špičce na hlavní komunikaci, tak ti, kteří odjíždí od lékařského domu nebo když rodiče vyzvedávají své ratolesti ze školky. Dále se po této komunikaci pohybují i chodci, kteří putují za kamarády nebo do blízké hospody, odkud se pak následně vracejí v podvečer.

Obrázek 1 – Přístupová cesta k objektu

Obrázek 2 – Příjezdová cesta k objektu

Do baťovského domku je možné se dostat dvěma způsoby:

1. Hlavní dřevěné dveře se skleněnou výplní, nacházející se na levé straně čelní zdi.

Obrázek 3 – Vchodové dveře do objektu

2. Druhý možný přístup je skrz malé okénko, které vede do sklepa

Obrázek 4 – Skleněné okénko do sklepa (zamřížované)

5.3 Úkony SBS služby

Majitel objektu č. 914 si po domluvě se známými domluvil připojení na DPPC soukromé bezpečnostní služby kvůli bezpečnějším a klidnějším životu. Sice Zlínský kraj je jeden z bezpečnějších, ale také se zde objeví trestné činy, např. vloupání, krádež apod. Zařízení bylo umístěno do chodby, která je hned za vchodovými dveřmi a také do této chodby přijdete ze sklepa, kde se nachází druhý možný vchod do objektu.

5.3.1 Činnost SBS na místě trestného činu

Dne 5. 5. 2018 v čase 23:20 hodin došlo k narušení objektu, který je připojený na DPPC soukromé bezpečnostní služby. Obsluha DPPC v čase 22:21 hodin zpozorovala na DPPC narušení objektu č. 914 na svých monitorech. Signalizace přicházela od detektoru pohybu, který je umístěn na chodbě.

Obrázek 5 – Zásahové vozidlo SBS

Obsluha DPPC vysílá na dané místo výjezdovou hlídku a zároveň uvědomí operační středisko policie. Policejní operátor ve středisku přijme zprávu, vyhodnotí ji a případně podá instrukce, jak se chovat na místě činu do příchodu policejní hlídky. Také upozorní určenou policejní hlídku, která bude nejbližší od objektu č. 914.

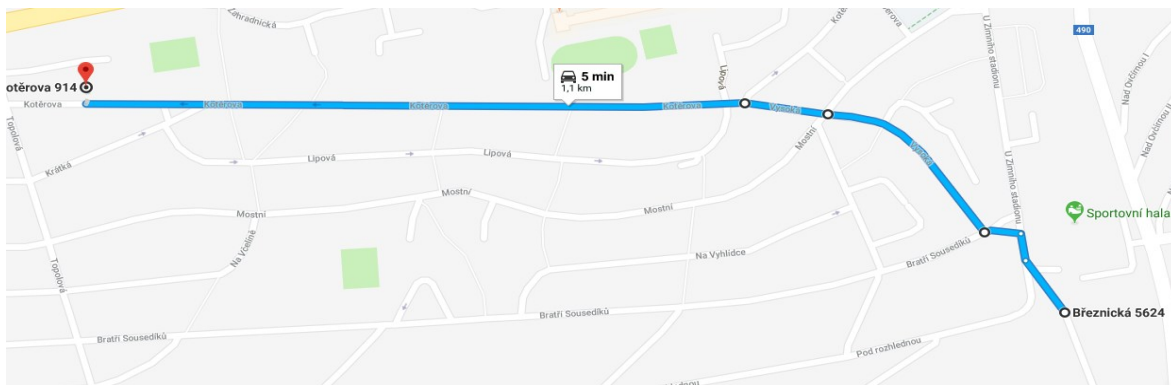
Po příchodu výjezdové hlídky na místo činu vykonají obhlídku objektu z důvodu prověření, jestli nejde pouze o planý poplach. Výjezdová hlídka zpozorovala pootevřené dveře. Po přiblížení se ke dveřím zjistili, že vchodové dveře byly otevřené násilím v oblasti zámku.

Po obhlídce objektu č. 914 a jeho okolí zjistili, že pachatel se na místě činu už nadále nena-
chází, ale našli v objektu č. 914 a v jeho okolí stopy, které pravděpodobně po sobě zanechal
pachatel. Proto soukromá bezpečnostní služba zajistila objekt, a tak zamezila vstupu do ob-
jektu cizím osobám na místo činu. Tím zabrání poškození stop nebo případnému rozkrádání
či poškození majetku.

Obrázek 6 – SBS pracovník

Při zajišťování stop na místě činu před poškozením přišel soused poškozeného s dalšími in-
formacemi. Při výslechu soused vypověděl, jak viděl muže, který spěchal k automobilu za-
parkovanému na zahradě objektu č. 914 a tohle auto neznal. Automobil měl červenou barvu
a také spatřil zlínskou SPZ s posledním dvoučíslím 89. Po zajištění místa činu čekali
na příjezd policejní hlídky.

Obrázek 7 – Dojezdová trasa ze základny SBS

Obrázek 8 – Zajištění stop SBS (otisk obuvi)

Obrázek 9 – Zajištění stop SBS (otisk pneumatiky)

Po příjezdu policejní hlídky, SBS služba končí a předává veškeré zjištěné informace o místě činu policii a případ jim přenechává.

5.4 Úkony policie

Hlídku po příjezdu na místo činu prověří danou situaci. Následně zjistí od přítomných osob (pracovníků soukromé bezpečnostní služby a svědka) co nejvíce informací.

Místo činu prověří, jestli je dobře zajištěné a zamezí přístupu nepovolaným osobám a zabezpečí místo tak, aby na místě činu nebyly vykonávány žádné další činnosti, které by mohly znehodnotit či zničit zanechané stopy. Po výslechu lidí z bezpečnostní služby a svědka a zjištění relevantní informace hned dávají hlášení na operační středisko, které učiní další opatření, např. informace o popisu pachatele a vyhlášení pátrání pomocí médií na internetu a v televizních novinách. Také dostanou informace a popis vozidla odjíždějícího z místa činu, které se mohou pokusit najít v registraci vozidel podle částí SPZ značky a barvy vozidla.

V mém případě došlo ke spáchání přečinu krádeže §246, a ta má znění v České republice: Kdo si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a

- a) způsobí tak škodu nikoli nepatrnou,
- b) čin spáchá vloupáním,
- c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pod pohrůzkou bezprostředního násilí,
- d) čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo
- e) byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v předešlém odstavci škodu nikoli malou. [13]

V našem případě vyšle operační pracovník na místo činu výjezdovou skupinu, která se skládá z pověřeného příslušníka policie, dalším členem je pracovník kriminální policie, kteří jsou oblečeni v civilním a vykonávají na místě operativně-pátrací činnost, následování kriminalistickým technikem a podle potřeby psododem.

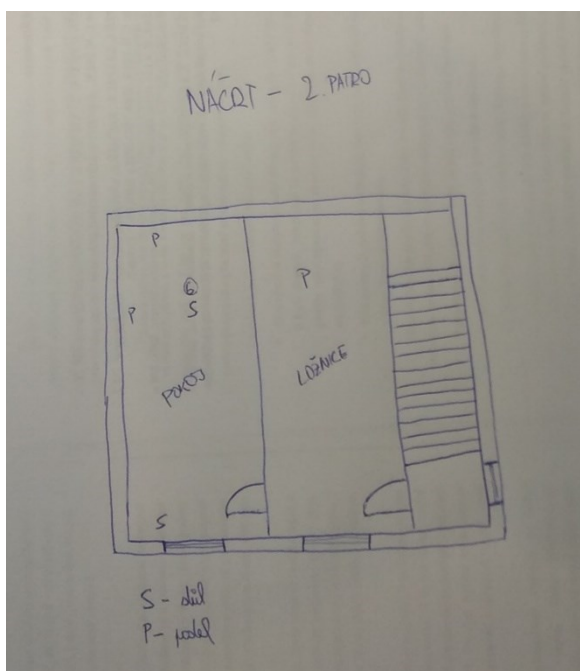
Příslušníci policie po příjezdu na místo trestného činu jsou obeznámeni s případem a rozhlédnou se po místě činu, pověřený příslušník, který je zároveň i vedoucím, určí jednotlivé úlohy a následně zhodnotí situaci.

- Příslušníci SBS prověří okolí (např. prověří, vyslechnou osoby, které se nacházejí v sousedství),
- Pověřený příslušník policie s kriminalistickým technikem provedou ohledání místa činu, pověřený příslušník načrtne místo činu, kde zakreslí počáteční situaci a následně naznačí do náčrtu všechny provedené změny, které byly zjištěny na místě činu, zkoumá místo činu pro další stopy, které by byly vhodné pro další zkoumání.

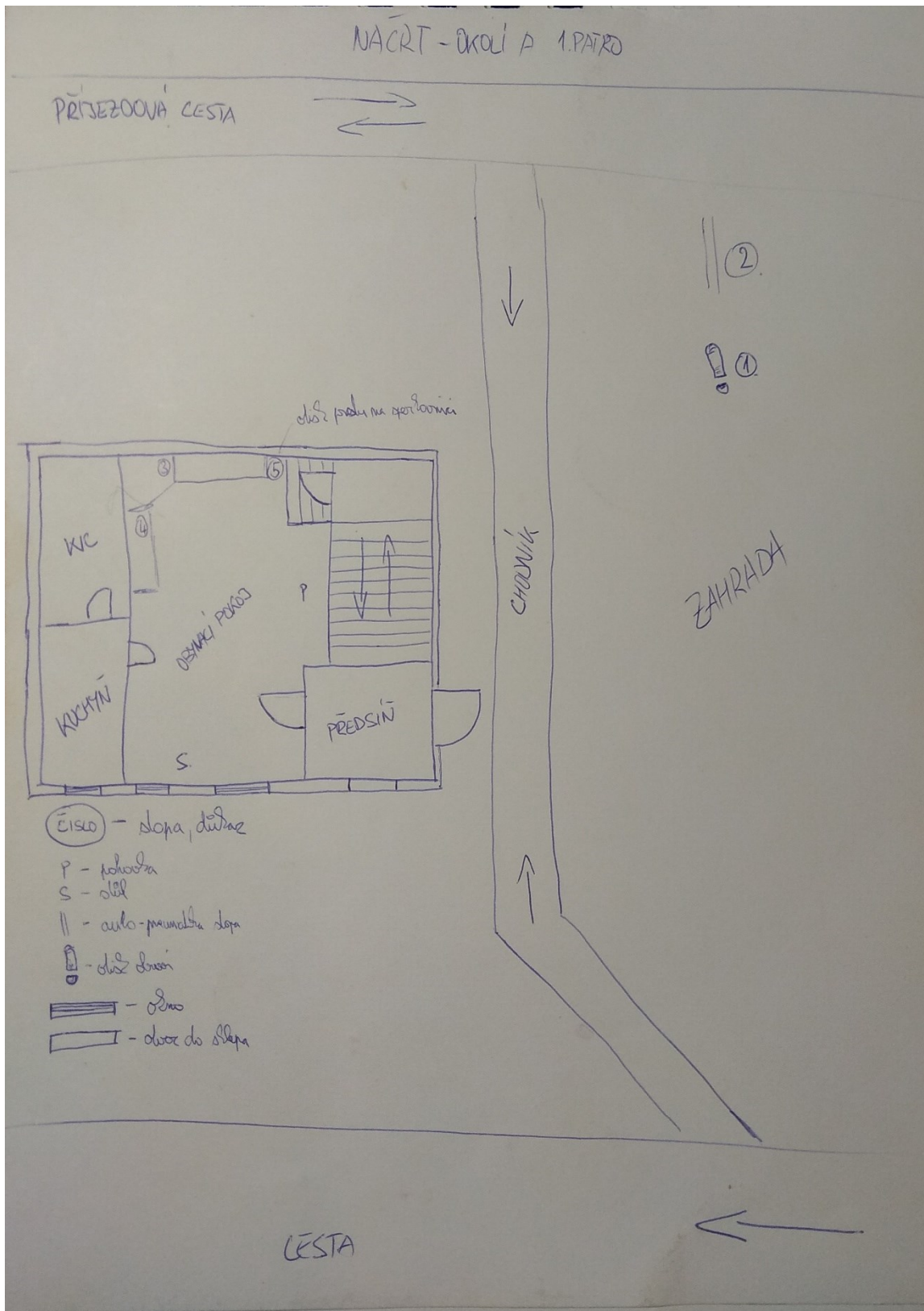
Z ohledání místa činu se vypisuje Protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentace.

5.4.1 Náčrt místa činu

Náčrtek kreslí ručně policista na místě činu. Nejdříve se načrtne místo činu a až v kanceláři z tohoto náčrtu a fotodokumentace policista napíše protokol o ohledání místa činu. Náčrtek se kreslí tak, že první se zakreslí prostor, který bude ohledáván, a to tak, aby byla vidět poloha objektu. Následně tam musí být vidět přístupové cesty, popřípadě hlavní komunikace s naznačenými směry pomocí šipek. Z náčrtu musí být vždy jasné, kde se daný objekt nachází, aby i neznámá osoba při čtení zápisu ohledání místa činu věděla, kde se daný objekt nachází a měla konkrétní představu, jak jsou rozmístěné věci a kde byly jednotlivé kriminalistické stopy nalezeny. Jako poslední se zakreslují změny na místě trestného činu.

Obrázek 10 – Náčrt místa činu (2. patro)

Obrázek 11 – Náčrt místa činu (1. patro a okolí)

5.4.2 Protokol o ohledání místa činu

Ve Zlíně dne 5.5.2018

Protokol o ohledání místa činu

I.

- a) **Ohledání povedli:** vyšetřovatel kpt. Vladimír Pecha
technik ppor. Petr Pavel
- b) **Ohledání přítomni:** Zdeněk Skopal, Jan Rožek (SBS služba)
Jan Zámoravec (očítý svědek)
- c) **Důvod ohledání:** na základě oznámení o vloupání do objektu SBS službou
- d) **Místo ohledání:** bařův domek čp. 914 v ulici Kotěrova ve Zlíně
- e) **Začátek ohledání:** dne 5.5.2018 v 10:50 hod.
Konec ohledání: dne 5.5.2018 v 13:30 hod.
- f) **Meteorologické podmínky v době ohledání:** denní doba, teplota 15 st.C

II.

Popisná část

Bařovský dům čp. 914 se nachází na pravé straně ulice Kotěrova ve Zlíně, ve směru na Otrokovice. Jedná se o čtvrtdomek, dvoupatrový, umístěný mezi čtvrtdomky čp. 912 a 916. Pozemek objektu 914 je volně přístupný ze všech stran. Horní a dolní část pozemku jsou částečně oploceny živým plotem. Na pozemek z vrchní strany se dostaneme po vybudovaném chodníku, který vede až ke garáži přistavěné u objektu, chodník je připojen i k hlavnímu vchodu a dále vede kolem druhé strany čtvrtdomku k dalším vchodovým dveřím, ve kterých žije další rodina. Chodník je z betonových dlaždic, rozměrů 20 x 10 cm, vzdálenost ke vstupním dveřím z vrchní strany po chodníku je 15 m.

Druhá možnost přístupu je ze spodní strany. K objektu vede uměle vytvořená cesta zasypaná šterkem, která spojuje garáže sousedních domů. Po této cestě je možné přijet automobilem a dostanete se až na zahradu popisovaného objektu. Na zahradě se nachází pár stromů a vzdálenost ke vchodovým dveřím přes zahradu či po chodníku je 40 m.

Na zahradě se našly stopy od pneumatik otisknuté v písčitém povrchu, tyto stopy pravděpodobně patří automobilu, kterým pachatel opustil místo činu. Dále se zde nacházejí stopy

od obuvi otisknuté v totožném materiálu, které jsou nasměrovány od objektu ke stopám od pneumatik.

Vstupní dveře do domu jsou celodřevěné, jednokřídlé, v době ohledání otevřené ven. Tyto dveře jsou opatřeny zadlabacím zámkem. Dveře byly vypáčeny z pravé strany od zámku, viditelná rýha. Na podestě před dveřmi je rohož rozměrů 30 x 15 cm. Při obhlídce domu bylo objeveno menší skleněné okénko, které bylo zabezpečeno tenčí hliníkovou deskou a vedlo do sklepa. Zde byla viditelná stopa obuvi, s největší pravděpodobností od pachatele při pokusu vniknutí do objektu přes sklep. Při vstupu do bytu je malá předsíň, kde je vstup do sklepa po schodech a nad nimi je malý otvor 70 x 45 cm. Na mřížce tohoto otvoru byla nalezena stopa v podobě otisku obuvi.

Obývací pokoj a předsíň jsou odděleny dřevěnými dveřmi, které jsou opatřeny zámkem, který je neporušený, dveře jsou celkově neporušeny a v čase ohledání jsou pootevřené. Po vstupu do obývacího pokoje po pravé straně se nacházela souprava skříní, které měly pootevřené šuplíky a rozházené věci. U vstupu na schodiště se po levé straně nacházela šperkovnice 20 x 8 cm, která byla shozená na zem, ze šperkovnice byly odebrány otisky prstů, které šly na rozbor. Dveře na schodiště byly v čase ohledání pootevřené a nepoškozené.

V druhém patře za neporušenými dveřmi se nachází ložnice, kde nebyly zjištěny žádné stopy a nechyběly žádné předměty. Za dalšími dveřmi se nachází druhý pokoj, kde na stole hnědé barvy byly pohozeny napájecí kabely, které patřily k odcizenému notebooku, a dle chybějících věcí také externí harddisk.

III. Závěrečná část

Místo činu bylo pečlivě ohledáno, vyfoceno a zadokumentováno. Na místě činu nebyl použit služební pes. Na místě byly zajištěny stopy: 1, 2 – trasologické, 5 – daktyloskopické. Protokol o ohledání místa činu byl dokončen dne 6. 5. 2018 a na znak souhlasu podepsan všemi účastníky ohledání bez návrhu na jeho změnu.

1. Seznam zajištěných stop: stopa č. 1 – otisk pneumatiky automobilu
stopa č. 2 – otisk obuvi
stopa č. 3 – místo odcizení hodinek
stopa č. 4 – rozházená skříň
stopa č. 5 – otisk prstu na šperkovnici
stopa č. 6 – místo odcizení notebooku
stopa č. 7 – místo odcizení externího harddisku
2. Seznam zajištěných věcí: nebyli
3. Dokumentační techniky: fotodokumentace
4. Služební pes: nepřítomen
5. Speciální opatření na místě činu: nebyly

Ohledání vykonali:

ppor. Petr Pavel
kriminalistický technik

kpt. Vladimír Pecha
hlavní vyšetřovatel

5.5 Fotodokumentace místa činu

Bařovský domek čp. 914 se nachází na ulici Kotěrova ve městě Zlín. K objektu vedou dvě přístupové cesty, první přístupová cesta je silnice, která vede podél Kotěrovou ulicí a tahle cesta je přístupná pro pěší, tak i automobily. Druhá přístupová cesta je ze spodní části pozemku, kde mají obyvatelé Kotěrovy ulice postaveny garáže čili je tato cesta přístupná autem až k objektům.

Obrázek 12 – Zajištěný hlavní vchod

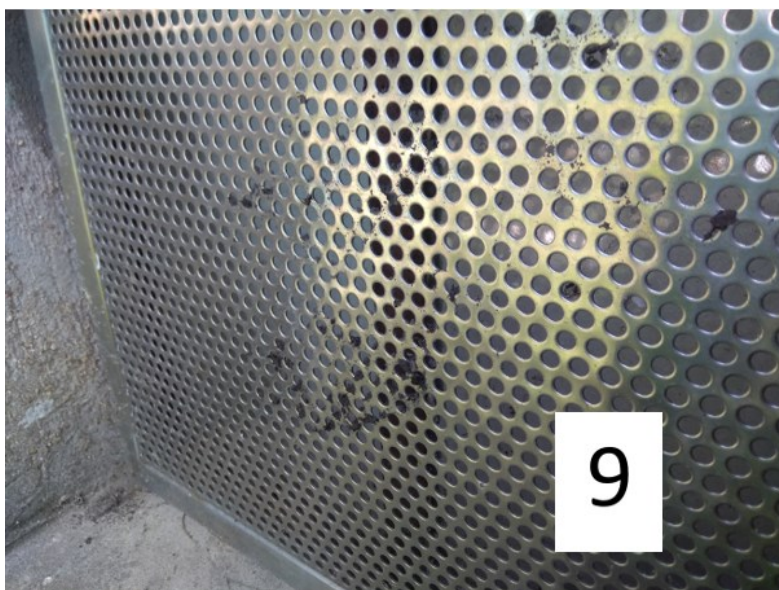

Obrázek 13 – Zajištění místa vniknutí pachatele

Obrázek 14 – Číslo popisné objektu

Druhý přístupový bod do objektu je zamřížovaný skleněný výklenek vedoucí do sklepa. Na mřížce byl nalezen otisk obuvi, patrně pachatel se pokoušel skrz tohle místo proniknout do budovy.

Obrázek 15 – Otisk obuvi na zabezpečeném vstupu

Po průchodu hlavním vchodem se dostaneme do předsíně, která vede dále do obývacího pokoje.

Obrázek 16 – Předsíň a obývací pokoj

V obývacím pokoji se nacházely první známky krádeže, kdy pachatel prohledal police, skříně v obývacím pokoji.

Obrázek 17 – Zpřeházená police s vázami

Obrázek 18 – Prohledaná skříň

Dalším místem v obývacím pokoji bylo u vchodu na schodiště vedoucí do druhého patra. Na polici byla položena šperkovnice, která byla shozená na zem a z ní byly odcizeny šperky. Dveře na schodiště byly neporušené.

Obrázek 19 – Umístění šperkovnice a vchod do druhého patra

Schodiště vedoucí do druhého patra, bylo poškozeno, pravděpodobně pachatelem, když spěchal z místa činu.

Obrázek 20 – Schodiště a poškozený schod

Ze schodiště vedou dveře, které nebyly poškozeny do ložnice, kde se nenašly žádné stopy nebo pokus o odcizení věci. V druhém pokoji se nacházel hnědý stůl uprostřed pokoje a na něm byly už jen kabely, které bývaly připojeny do notebooku, který byl odcizen. Na stole se ještě nacházela chladicí podložka pod notebook. Dále se z této místnosti ztratil externí harddisk.

Obrázek 21 – Ložnice ve druhém patře

Obrázek 22 – Pokoj ve druhém patře

Obrázek 23 – Kabely a chladicí podložka od notebooku

5.6 Fotodokumentace kriminalistických stop

Na zahradě ve spodní části pozemku bařovského domku čp. 914 se našly stopy od pneumatik automobilu v pískovitém materiálu. Stopa byla vyfocena a zadokumentována v protokolu o ohledání místa činu a byla zakreslena do náčrtu místa činu.

Obrázek 25 – Kriminalistická stopa (Otisk pneumatiky)

Obrázek 24 – Kriminalistická stopa (měřena)

Další stopa na zahradě objektu č. 914 se našel otisk obuvi, který směřoval k údajně umístěnému automobilu pachatele. Tato stopa je vyfocena a zadokumentována v protokolu o ohledání místa činu a byla zakreslena do náčrtu místa činu.

Obrázek 26 – Kriminalistická stopa (otisk obuvi)

Vchodové dveře byly vypáčeny z pravé strany zámku a tím docílil pachatel vniknutím do objektu.

Obrázek 27 – Vypáčené dveře [25]

V obývacím pokoji byla nalezena rozbitá šperkovnice u dveří vedoucí do druhého patra. Byly zde nalezeny otisky prstů, které byly sejmuty pomocí daktyloskopické fólie černé barvy.

Obrázek 28 – Poškozená šperkovnice (otisk prstu)

Zahrada v místě činu, kde byly nalezeny kriminalistické stopy byla zajištěna pomocí pásky.

Obrázek 29 – Zajištění stop na zahradě

Obrázek 30 – Zajištění stop na zahradě

Aby se zajištěné stopy mohli převést na expertní posouzení, musí se ty stopy, které jsou obtisknuty do měkkého materiálu odlít pomocí sádry či latexu a následně se označit číslem, aby nedošlo k jejich záměně.

5.7 Fotodokumentace odcizených předmětů

Pánské hodinky značky Fossil, cena: 3 400,- Kč

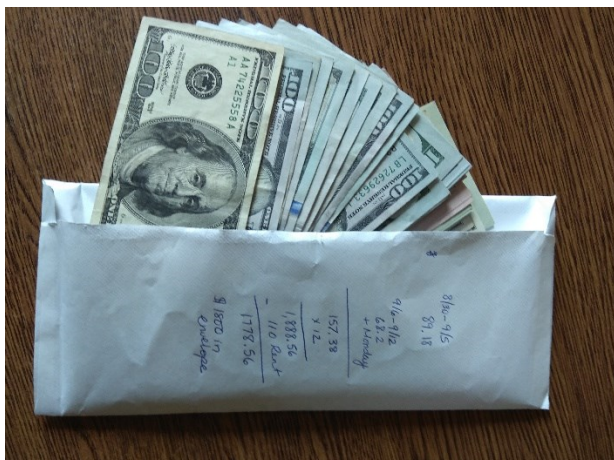
Obrázek 31 – Odcizený předmět (Pánské hodinky)

Dámské hodinky značky JVD, cena 3 150,- Kč

Obrázek 32 – Odcizený předmět (Dámské hodinky)

Ukradená hotovost, škoda 75 000,- Kč

Obrázek 33 – Odcizená hotovost

Notebook značky Toshiba Satellite P50-A-11U, cena 27 000,- Kč

Obrázek 34 – Odcizený notebook

Ukradené šperky ze šperkovnice, více kusů v hodnotě 9 000,- Kč

Obrázek 36 – Odcizené šperky ze šperkovnice (1)

Obrázek 35 – Odcizené šperky ze šperkovnice (2)

5.8 Usnesení o přijetí znalce

Ve Zlíně dne 5.5.2018

Přibírám

znalce z oboru Kriminalistika, zaměření Trasologie, právnickou osobu

1. Úloha znalce: - Žádám posoudit zajištěné stopy

- Jsou zajištěné stopy vhodné pro expertíznímu zkoumání
- Žádám zjištění, o jaký druh obuvi se jedná
- Žádám o porovnání zajištěných stop s databází trestných činů
- Jiné zjištění znalce

2. Přílohy: - Jeden odlitek sádry z otisku obuvi (č. 2)
- Jeden odlitek sádry z otisku pneumatik (č. 1)
  - Jedna černá daktyloskopická fólie s otiskem prstů (č. 5)

Odůvodnění

Dne 5. 5. 2018 bylo policejním důstojníkem zahájeno trestní stíhání ve věci přečinu krádeže na neznámého pachatele za čin, kdy v čase 10:20 hodin dne 5. 5. 2018 vykonal krádež vloupáním do baťovského domu čp. 914, který je připojen na DPPC soukromé bezpečnostní služby. Do domu vnikl vypáčením dřevěných vchodových dveří u zámku z pravé strany neznámým předmětem a tímto způsobem pronikl do objektu. Prošel předsíní do obývacího pokoje a následně prošel i do druhého patra přes ložnici do pokoje. Z obývacího pokoje odcizil 1 ks pánských hodinek značky Fosil z černého kovu, 1 ks dámských hodinek značky JVD ze zlatého kovu, 5 ks náramků (šperk), 4 ks náhrdelníků (šperk), 8 párů náušnic (šperk), hotovost v cizí měně. Z pokoje v druhém patře odcizil notebook značky Toshiba Satellite P50-A-U11, sériové číslo 8D071749S, výrobní číslo I8D071749SSSPMD00J00DCZB, stříbrné barvy, 1,5 TB externí harddisk značky Seagate, výrobní číslo 9SCAN4-500, černé barvy. Takto způsobil poškozenému Miroslavu Vlachovi, narozenému 23. 12. 1963, bytem Kotěrova 914 ve Zlíně, na odcizených věcech škodu ve výši 117 550 Kč a škodu na poškození majetku v hodnotě 2 000 Kč.

Podle § 348 trestního zákona znalce upozorňuji na význam znaleckého posudku z hlediska všeobecného zájmu a na trestné následky za křivou výpověď a vědomě nepravdivého znaleckého posudku. V případě zaujatosti znalce musí znalec okamžitě oznámit skutečnosti, které mu brání ve vykonání znalecké činnosti v tomto případě.

Znalec bude obeznámen se všemi potřebnými informacemi. Není oprávněn k vyhodnocování důkazů a řešit tak právní otázky. Bude mu umožněno nahlédnutí do obsahu spisu. Může se účastnit výslechu obviněného, svědků anebo při vykonávání jiných důkazů a pokládat otázky při výslechu. Taktéž má právo navrhnout vykonání důkazů, které potřebuje pro účely podání posudku.

Znalecký posudek odevzdejte do 25. 5. 2018. Dle zákonů označte osobu, která posudek vypracovala, a může tak být v případě potřeby vyslechnuta jako znalec. Za znalecký posudek bude vyplacena náhrada použitých prostředků a výdajů a vyplacena odměna za vypracování znaleckého posudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení je připuštěn podání stížnosti, kterou je třeba podat do tří dnů od jejího doručení u policejního důstojníka. Stížnost nemá odkladný účinek.

Policejní důstojník
kpt. Vladimír Pecha

5.9 Vyhodnocení modelové situace

Dne 5. 5. 2018 vykonal neznámý pachatel krádež vloupáním do baťovského domu čp. 914 ve městě Zlín. Tímto činem způsobil majiteli Miroslavu Vlachovi škodu ve výši 119 550 Kč na odcizených věcech a poškození majetku. Podle nalezených stop na místě trestného činu se předpokládá průběh situace. Pachatel přijel vlastním automobilem příjezdovou cestou ze spodní strany objektu a odstavil vozidlo na zahradě přímo u objektu. První pokus o vniknutí do objektu provedl z vrchní strany, kde je umístěný skleněný otvor vedoucí do sklepa objektu. Tento otvor je zabezpečen hliníkovou mříží. Prvotní pokus o vniknutí skončil neúspěchem, když se pachateli nepodařilo tuto mříž vykopnout. Druhý pokus o vniknutí provedl pachatel pokusem o vypáčení vchodových dveří neznámým předmětem. Tento pokus byl úspěšný, a tak pachatel vnikl dovnitř objektu. Pronikl do obývacího pokoje, kde prohledal skříňky a odcizil hodinky, pak v obývacím pokoji narazil na šperkovnici a tu následně vykradl. Poté se přesunul do druhého patra, přes ložnici pouze přešel a v dalším pokoji odcizil notebook s externím harddiskem a spěchal pryč. Ve spěchu na schodech poškodil zábradlí a při pádu poškodil jeden schod. Následně vyběhl ven a zamířil ke svému automobilu, cestou zanechal po sobě stopy obuvi a při odjezdu byl spatřen sousedem, který si zapamatoval zlínskou SPZ s konečným číslem 89. Při odjezdu zanechal ještě stopu po pneumatice.

Na místě činu byli jako první pracovníci SBS agentury, protože tento objekt je připojený na DPPC soukromé bezpečnostní služby. Pracovníci SBS učinili obhlídku objektu a vykonali potřebné úkony, aby zadrželi případného pachatele a znemožnili další poškození majetku. Pachatel se však již na místě činu nenacházel, a tak pracovníci místo činu zajistili a zabezpečili proti dalšímu znehodnocení stop. Pracovníci SBS na místě činu zadrželi souseda Jana Zámoravce, který vypověděl, že z místa činu viděl odjíždět neznámého muže ve vozidle červené barvy. Po příchodu policie na místo činu předali pracovníci SBS zadrženého svědka a informovali policii o zjištěných stopách. Po prohlídce místa činu a výslechu svědka

informovali operační středisko o dané situaci a ta vyslala na místo výjezdovou skupinu s vyšetřovatelem a technikem. Výjezdová skupina vykonala na místě činu potřebné úkony. Vykonali důkladné ohledání místa činu, místo činu zadokumentovali a zajistili nalezené stopy. Policejní důstojník vyhlásil obvinění na neznámého pachatele za trestný čin krádeže vloupáním do baťovského domku čp. 914. Po vyslechnutí svědka bylo vyhlášeno pátrání po motorovém vozidle červené barvy s SPZ ZLE – xx89. Hlídka po pár dnech objevila vozidlo červené barvy s podobnou SPZ zakončenou číslem 89. Policie zjistila majitele vozidla a předvedla jej k výslechu. Podezřelý stále tvrdil, že je nevinný, ale po expertizním zkoumání stop podle otisku boty zjistili, že pachatel byl muž, který vážil okolo 85-90 kg. Dle otisku prstů, které se shodovaly s otisky prstů podezřelého, a z rozboru otisku pneumatiky vyznělo, že to byla pneumatika značky Dunlop 255/55R16, která se shodovala s pneumatikami na vozidle podezřelého. Po předložení důkazů se podezřelý Josef Kment přiznal ke spáchání trestného činu. Odcizený majetek stihl pachatel prodat a následný výdělek prohrál v hazardních hrách a na automatech. Po soudním jednání byl pachatel odsouzen na 2 roky a byl předveden do policejní vazby.

6 TECHNICKÁ PODPORA NA MÍSTĚ ČINU

Technické prostředky při vyhledávání, zajišťování a zkoumání kriminalistických stop. Jedná se o technické nástroje, přístroje a softwarové vybavení. Typickou součástí každého kriminalistického technika je kriminalistický kufřík.

6.1 Kriminalistický kufřík

Kriminalistický kufřík je určený pro kriminalistického technika na místě činu. Kufřík má dřevěnou kostru a je potáhnutý plastovou fólií, která imituje hliník. Kufřík má rozměry 58 x 41 x 21 cm. Materiál v kufříku je umístěný částečně v plastových kontejnerech a gumových úchytech. Podle potřeby a typu kriminalistických stop máme k dispozici specifické kriminalistické kufříky pro jednotlivé typy kriminalistických stop a potřeb. Například kriminalistický kufřík pro daktyloskopii, fotodokumentaci, zajišťování pachových stop, mechanoskopických stop, kriminalistický kufřík pro trasologické stopy, vyhledávání a určování drog a podobné.

K našemu případu bylo zapotřebí.

Obrázek 37 – Kriminalistický kufřík [6]

Vložka víka umožní umístění pomůcek jako jsou nůžky, nerezové pinzety, lupa aj. Za vložkou víka se nejčastěji nacházejí daktyloskopické fólie, návleky na boty, papírová čísla a měřítka.

Na odebrání stop bylo potřeba daktyloskopického štětce. Používané na zviditelnění latentních stop pomocí daktyloskopických prášků. Štětce pro snadnější údržbu mají nalakované dřevěné rukojeti.

Obrázek 38 – Daktyloskopické štětce [23]

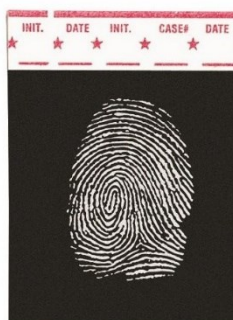
Prášek na zviditelnění latentních stop. Je určen pro tmavé, světlé i barevné povrchy.

Obrázek 39 – Prášek duální stříbrno-černý [24]

Adhezní fólie, rozměr 5x10 cm.

Určeny k zajišťování daktyloskopických otisků zviditelněných pomocí daktyloskopických prášků na rovných plochách. Vyrobeny z materiálu Mylar o tloušťce 0,13 mm a je překryta průhlednou ochrannou fólií.

Obrázek 40 – Adhezní fólie

[22]

Separáční sprej (silikon)

Používá se pro snadnější odd lení vytvrzeného silikonu a dal ších odlévacích hmot z trasologick ch stop. Před odlit m se na trasologickou stopu nast r k  rovnom rn  vrstva separ  n ho spreje.

Obrázek 41 – Separáční sprej a odlitek stopy

ZÁVĚR

Tato diplomová práce rozebírá v teoretické části podmínky pro jmenování do pozice znalce a jaký je jeho výkon práce. Dále jsme si přiblížili teorii ohledání místa činu. Druhá kapitola pojednává o kriminalistické praxi, zanalyzovali jsme si expertní činnosti znalce a detailněji jsem popsal průběh znaleckého zkoumání a znalecký posudek. Dále jsme si přiblížili systematické pojetí zmiňovaného znaleckého posudku.

V praktické části jsem si vytvořil vlastní místo trestného činu, které jsem popsal v modelové situaci. Jednalo se o krádež vloupáním do soukromého objektu, kdy bylo odcizeno několik věcí, což způsobilo majiteli větší škodu na majetku. Pachatel z místa činu odjel vlastním automobilem, ale díky své neopatrnosti zanechal na místě a v okolí místa činu několik stop. Na místo činu došla první soukromá bezpečnostní služba, která byla informována přes detektor pohybu o činnosti v objektu. Výjezdová skupina to přijela zkontrolovat, bohužel pachatele již na místě nezastihla. SBS zajistila místo a stopy před znehodnocením a zadrželi svědka a informovali policii o incidentu. Po příjezdu policejní hlídky bylo opět místo činu ohledáno, zajištěno, vyslechl se svědek a byl povolán vyšetřovatel a kriminalistický technik. Vyšetřovatel s technikem provedli důkladné ohledání místa činu, zadokumentovali a prověřili zajištěné stopy. Na pomoc s případem přibrali znalce v trasologii, aby prověřil otisky stop po pachateli a jeho automobilu a v případě přidal své poznatky, jak se tento čin udál. Díky svědectví souseda a průkazným důkazům po několika dnech dopadli pachatele, který se zanedlouho přiznal k trestnému činu. Bohužel odcizené věci prodal a výdělek poté prohrál v hazardních hrách a na automatech. Pachatel byl odsouzen na 2 roky a byl převezen do policejní vazby.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] PORADA, Viktor. *Kriminalistika*. Brno: CERM, 2001. ISBN 80-7204-194-0.
- [2] MUSIL, J.: *Některé otázky znaleckého dokazování v trestním řízení*, UK Praha 1994 ISBN 978-80-3269-80-5.
- [3] STRAUS, Jiří a Miroslav NĚMEC. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 978-80-7380-214-1.
- [4] PORADA, Viktor. *Kriminalistická metodika vyšetřování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 978-807-3800-420.
- [5] Hodnocení znaleckého posudku. *Mvcr* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/hodnoceni-znaleckeho-posudku.aspx>
- [6] Kriminalistický kufr na místo činu. *Krimi-ltsezam* [online]. 2016 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.krimi-ltsezam.cz/cs/kriminalisticky-kufr-na-misto-cinu-hlinikovy/>
- [7] STRAUS, Jiří. *Úvod do kriminalistiky*. 2., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006. ISBN 80-86898-95-4.
- [8] PORADA, Viktor. *Kriminalistika: (úvod, technika, taktika)*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 978-80-7380-038-3.
- [9] KRIMINALISTICKÁ DOKUMENTACE. *Docplayer* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://docplayer.cz/6664998-Kriminalisticka-dokumentace.html>
- [10] PORADA, Viktor. *Kriminalistika: (teorie, metody, metodologie)*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2014. ISBN 978-80-7380-490-9.

- [11] Krimi2000.blogspot. *Kriminalistika-Vše o vědních disciplínách* [online]. 2015 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://krimi2000.blogspot.cz/2013/03/kriminalisticke-stopy.html>
- [12] HAYNKOVÁ, J.: *Odborníci a znalci při vyšetřování*. In Musil, J. a kol.: *Kriminalistika*. 1.vyd. Praha: Naše vojsko, 1994.
- [13] Zakony.kurzy. *Kurzycz* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <https://zakony.kurzy.cz/140-1961-trestni-zakon/paragraf-247/>
- [14] MUSIL, J.: *Hodnocení znaleckého posudku v trestním řízení*, VEDA Bratislava ISBN 978-80-4736-80-2.
- [15] CHMELÍK, Jan. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. Psyché (Grada). ISBN 80-868-9842-3.
- [16] Trestný čin krádeže vloupáním: teorie a výzkum v zahraničí. *Mvcr* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/trestny-cin-kradeze-vloupanim-teorie-a-vyzkum-v-zahranici.aspx>
- [17] HESS, L., STRAUS, J.: *K významu paměťové stopy*. Kriminalistika PA Praha ČR, 2003.
- [18] KONRÁD, Z., : *Kriminalistická expertíza* , PA Praha 1993 206s. ISBN 978-80-7537-80-2.
- [19] ČÍRTKOVÁ, L.; PORADA, V. : *Paměťové stopy: aktuální teorie, výzkumy a forenzní aplikace*. PA Praha ČR 2005.
- [20] Soudní inženýrství. *Sinz* [online]. 2005 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.sinz.cz/archiv/docs/si-2005-03-161-168.pdf>
- [21] Separační sprej (silicon). *Krimi-ltsezam* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.krimi-ltsezam.cz/cs/separacni-sprej-silicon/>

- [22] Adhezní fólie s pozadím, rozměr cca 5x10 cm. *Krimi-ltsezam* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.krimi-ltsezam.cz/cs/adhezni-folie-s-pozadim-rozmer-cca-5x10-cm/>
- [23] Štětce daktyloskopické. *Krimi-ltsezam* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.krimi-ltsezam.cz/cs/stetce-daktyloskopicke/>
- [24] Prášek duální stříbrnočerný. *Krimi-ltsezam* [online]. 2018 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <http://www.krimi-ltsezam.cz/cs/prasek-dualni-stibrnocerny/>
- [25] Vypáčené dveře do objektu. *Moravskoslezský deník* [online]. 2015 [cit. 2018-05-22]. Dostupné z: <https://moravskoslezsky.denik.cz/galerie/vloupani201606.html?photo=3&mm=7047311>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

č.	číslo
Sb.	Sbírka zákonů
§	Paragraf
tzv.	takzvaně
příp.	případně
ev.	eventuálně
atp.	a tak podobně
atd.	a tak dále
ČVS	číslo vyšetřovacího spisu
apod.	a podobně
čp.	číslo popisné
DPPC	Dohledové a poplachové přijímací centrum
SBS	Soukromá bezpečnostní služba

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 – Přístupová cesta k objektu.....	47
Obrázek 2 – Příjezdová cesta k objektu.....	47
Obrázek 3 – Vchodové dveře do objektu.....	48
Obrázek 4 – Skleněné okénko do sklepa (zamřížované)	48
Obrázek 5 – Zásahové vozidlo SBS	49
Obrázek 6 – SBS pracovník.....	50
Obrázek 7 – Dojezdová trasa ze základny SBS	50
Obrázek 8 – Zajištění stop SBS (otisk obuvi).....	51
Obrázek 9 – Zajištění stop SBS (otisk pneumatiky).....	51
Obrázek 10 – Náčrt místa činu (2. patro).....	53
Obrázek 11 – Náčrt místa činu (1. patro a okolí).....	54
Obrázek 12 – Zajištěný hlavní vchod	58
Obrázek 13 – Zajištění místa vniknutí pachatele	58
Obrázek 14 – Číslo popisné objektu	59
Obrázek 15 – Otisk obuvi na zabezpečeném vstupu	59
Obrázek 16 – Předsíň a obývací pokoj	60
Obrázek 17 – Zpřeházená police s vázami	60
Obrázek 18 – Prohledaná skříň.....	61
Obrázek 19 – Umístění šperkovnice a vchod do druhého patra	61
Obrázek 20 – Schodiště a poškozený schod	62
Obrázek 21 – Ložnice ve druhém patře	62
Obrázek 22 – Pokoj ve druhém patře.....	63
Obrázek 23 – Kabely a chladicí podložka od notebooku	63
Obrázek 24 – Kriminalistická stopa (měřena)	64
Obrázek 25 – Kriminalistická stopa (Otisk pneumatiky)	64
Obrázek 26 – Kriminalistická stopa (otisk obuvi).....	65
Obrázek 27 – Vypáčené dveře [25].....	66
Obrázek 28 – Poškozená šperkovnice (otisk prstu).....	66
Obrázek 29 – Zajištění stop na zahradě	67
Obrázek 30 – Zajištění stop na zahradě	67
Obrázek 31 – Odcizený předmět (Pánské hodinky)	68
Obrázek 32 – Odcizený předmět (Dámské hodinky).....	68

Obrázek 33 – Odcizená hotovost	69
Obrázek 34 – Odcizený notebook.....	69
Obrázek 35 – Odcizené šperky ze šperkovnice (2).....	70
Obrázek 36 – Odcizené šperky ze šperkovnice (1).....	70
Obrázek 37 – Kriminalistický kufřík [6]	74
Obrázek 38 – Daktyloskopické štětce [23]	75
Obrázek 39 – Prášek duální stříbrno-černý [24]	75
Obrázek 40 – Adhezní fólie	75
Obrázek 41 – Separáční sprej a odlitek stopy.....	76

Obrázek 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35 Zdroj: Vlastní

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 – Kriminalistická stopa	19
Tabulka 2 – Soudní inženýrství	43

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 - § 346 Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek.....	86
Příloha 2 – Novely zákonů.....	87
Příloha 3 – Umístění objektu	88

PŘÍLOHA P I: § 346 KŘIVÁ VÝPOVĚĎ A NEPRAVDIVÝ ZNALECKÝ POSUDEK

(1) Kdo jako znalec podá nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.

(2) *Kdo jako svědek nebo znalec před soudem nebo před mezinárodním soudním orgánem, před notářem jako soudním komisařem, státním zástupcem nebo před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, anebo před vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky*

a) uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo pro zjištění vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nebo

b) takovou okolnost zamlčí,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.

(3) *Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán,*

a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 značnou škodu, nebo

b) spáchá-li takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu.

PŘÍLOHA P II: NOVELY ZÁKONŮ

Zákon č. 322/2006 Sb.

322

ZÁKON

ze dne 25. května 2006,

kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

V § 17 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, se doplňuje odstavce 3, který včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

"(3) Odměna stanovená podle předchozích odstavců se zvyšuje o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je znalec (tlumočnick) povinen z odměny odvést podle zvláštního právního předpisu¹⁾.

¹⁾ Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů."

Zákon č. 277/2009 Sb.

227

ZÁKON

ze dne 17. června 2009,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Změna zákona o znalcích a tlumočnících

Čl. V

V § 7 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „krajský soud při zapsání do seznamu znalců a tlumočnicků přidělí znalci (tlumočnickovi), který dosud nemá přiděleno identifikační číslo osoby, identifikační číslo osoby poskytnuté správcem základního registru osob¹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1 se označuje jako poznámka pod čarou č. 2, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

PŘÍLOHA P III: UMÍSTĚNÍ OBJEKTU 914

